

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 627/97 van de Commissie van 10 april 1997 houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 622/97 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de drieëndertigste deelinschrijving in het kader van de permanente inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1464/96	1
	Verordening (EG) nr. 628/97 van de Commissie van 10 april 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	2
*	Verordening (EG) nr. 629/97 van de Commissie van 10 april 1997 tot vaststelling van de derde wijziging van Verordening (EG) nr. 785/95 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen	4
*	Verordening (EG) nr. 630/97 van de Commissie van 10 april 1997 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2369/96 houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van een tariefcontingent voor op andere wijze bewerkte granen van haver van de GN-codes 1104 22 92 en 1104 22 99	5
	Verordening (EG) nr. 631/97 van de Commissie van 10 april 1997 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten in de wijnsector	6
	Verordening (EG) nr. 632/97 van de Commissie van 10 april 1997 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in april 1997 ingediende aanvragen om uitvoercertificaten voor producten van de sector rundvlees waarvoor een bijzondere behandeling geldt bij invoer in Canada	7
	Verordening (EG) nr. 633/97 van de Commissie van 10 april 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren rundvlees van hoge kwaliteit	8
	Verordening (EG) nr. 634/97 van de Commissie van 10 april 1997 betreffende de offertes voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst bestemd voor het eiland Réunion, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 531/97	9

Verordening (EG) nr. 635/97 van de Commissie van 10 april 1997 betreffende de offertes voor de uitvoer van langkorrelige volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 530/97	10
Verordening (EG) nr. 636/97 van de Commissie van 10 april 1997 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge	11
Verordening (EG) nr. 637/97 van de Commissie van 10 april 1997 tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker	13

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

97/240/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 5 juni 1996 betreffende steunvoornemens van de Republiek Oostenrijk in het kader van het ERP-Internationalisatieprogramma ⁽¹⁾** 15

97/241/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 5 juni 1996 betreffende steunvoornemens van de Republiek Oostenrijk in het kader van het ERP-Oost-Europa-programma ⁽¹⁾** 23

97/242/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 18 september 1996 houdende wijziging van Beschikking 92/317/EEG betreffende aan Hilaturas y Tejidos Andaluces SA, thans „Mediterráneo Técnica Textil SA” genaamd, en aan de koper van deze onderneming verleende steun ⁽¹⁾** 30

97/243/EG:

- Beschikking van de Commissie van 1 april 1997 tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten
- 37

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 627/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 622/97 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de drieëndertigste deelinschrijving in het kader van de permanente inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1464/96

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96⁽²⁾, en met name op artikel
17, lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 622/97 van de
Commissie⁽³⁾ het maximumbedrag van de restitutie bij
uitvoer is vastgesteld dat geldt voor de drieëndertigste
deelinschrijving in het kader van de permanente inschrij-
ving op grond van Verordening (EG) nr. 1464/96 van de
Commissie⁽⁴⁾; dat bij verificatie is gebleken dat het

bedrag niet in overeenstemming is met het door het
comité uitgebrachte advies; dat een rectificatie in de
betrokken verordening moet worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 622/97 wordt het
bedrag „43,734” vervangen door „43,737”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Zij is van toepassing met ingang van 10 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 95 van 10. 4. 1997, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 187 van 26. 7. 1996, blz. 42.

VERORDENING (EG) Nr. 628/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 10 april 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen (1)	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 20	052	93,6
	204	64,1
	212	116,5
	624	128,7
	999	100,7
0707 00 15	068	124,7
	999	124,7
0709 90 75	052	132,1
	204	62,0
	999	97,1
0805 10 11, 0805 10 15, 0805 10 19	052	64,3
	204	44,0
	212	61,7
	220	36,8
	400	37,1
	448	39,5
	600	47,2
	624	48,9
	625	36,7
	999	46,2
0805 30 20	600	63,8
	999	63,8
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	060	48,1
	388	95,5
	400	94,1
	404	98,9
	508	82,1
	512	77,8
	524	81,6
	528	80,2
	804	101,8
	999	84,5
	0808 20 37	388
512		70,4
528		75,9
999		72,5

(1) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 629/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

tot vaststelling van de derde wijziging van Verordening (EG) nr. 785/95 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 603/95 van de Raad van 21 februari 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector gedroogde voedergewassen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1347/95⁽²⁾, en met name op artikel 18,

Overwegende dat is gebleken dat lidstaten wanneer zij aan de Commissie de definitieve gegevens meedelen inzake de hoeveelheden gedroogde voedergewassen waarvan is erkend dat zij voor steun in aanmerking komen, soms onjuiste gegevens verstrekken en deze dan achteraf willen corrigeren; dat dit van invloed kan zijn op het door de diensten van de Commissie berekende steunbedrag; dat een regeling moet worden vastgesteld die in dat geval moet worden toegepast om het genoemde probleem te vermijden;

Overwegende dat sommige lidstaten bepaalde administratieve verrichtingen kunnen beheren met een systeem van informatiedragers waarmee met name tijd en middelen worden bespaard; dat gebruikmaking van dit systeem derhalve onder bepaalde voorwaarden moet worden toegestaan;

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 785/95 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 620/96⁽⁴⁾, dienovereenkomstig moet worden gewijzigd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor gedroogde voedergewassen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 785/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 6 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

„4. Het in lid 3 bedoelde saldo wordt berekend op basis van de door de lidstaten overeenkomstig artikel 15, onder a), tweede streepje, gedane mededelingen. Ingeval een of meer lidstaten, als gevolg van verificaties achteraf, een tweede naar behoren gemotiveerde mededeling verstrekt of verstrekken met hogere hoeveelheden dan in de eerste mededeling, wordt de tweede mededeling slechts in aanmerking genomen als het op basis van de eerste mededeling berekende saldo er niet door verandert. De hoeveelheden gedroogde voedergewassen die daardoor niet in aanmerking kunnen worden genomen, worden overgeboekt naar het volgende verkoopseizoen.”.

2. In artikel 8, lid 5, eerste alinea, wordt de volgende zin toegevoegd:

„De documenten mogen op een informatiedrager worden verstrekt als de betrokken partijen die vorm van mededeling in overleg aanvaarden. In dat geval moet het verwerkingsbedrijf de documenten zelf bewaren en ze bij elke eventuele controle op verzoek van de bevoegde instantie overleggen.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 63 van 21. 3. 1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 131 van 15. 6. 1995, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 79 van 7. 4. 1995, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB nr. L 89 van 10. 4. 1996, blz. 3.

VERORDENING (EG) Nr. 630/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2369/96 houdende opening en vaststelling van de wijze van beheer van een tariefcontingent voor op andere wijze bewerkte granen van haver van de GN-codes 1104 22 92 en 1104 22 99

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1095/96 van de Raad van 18 juni 1996 betreffende de tenuitvoerlegging van de concessies in de lijst CXL die is opgesteld naar aanleiding van de voltooiing van de onderhandelingen in het kader van artikel XXIV, lid 6, van de GATT⁽¹⁾, en met name op artikel 1,

Overwegende dat de Gemeenschap zich er in het kader van de WTO toe verbonden heeft met ingang van 1 januari 1996 voor ieder verkoopseizoen een tariefcontingent te openen voor de invoer tegen nulrecht van 10 000 ton op andere wijze bewerkte granen van haver van de GN-codes 1104 22 92 en 1104 22 99;

Overwegende dat de bepalingen inzake de invoer in het kader van dat contingent zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2369/96 van de Commissie⁽²⁾; dat de GN-codes van op andere wijze bewerkte granen van haver bij Verordening (EG) nr. 1734/96 van de Commissie⁽³⁾ met ingang van 1 januari 1997 zijn vervangen door GN-code 1104 22 98 alleen; dat, als gevolg van die verandering van GN-code, het gevaar bestaat van verkeerde interpretatie ten aanzien van het product waarop het contingent betrekking heeft; dat ook andere bepalingen inzake de geldigheid van de invoercertificaten blijken te moeten worden gewijzigd; dat, ook ter vereenvoudiging van de regeling, de verwijzingen naar het verkoopseizoen 1995/1996 moeten worden geschrapt en duidelijk moet worden bepaald wanneer juist de Commissie de lidstaten in kennis moet stellen van het eventueel bij de afgifte van de invoercertificaten toe te passen verminderingpercentage; dat Verordening (EG) nr. 2369/96 derhalve moet worden gewijzigd;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 2369/96 wordt als volgt gewijzigd:

1. In de titel, in artikel 1, in artikel 3, lid 1, en in artikel 4, vijfde streepje, worden de woorden „van de GN-codes 1104 22 92 en 1104 22 99” vervangen door „van GN-code 1104 22 98”.
2. In artikel 1 en in artikel 2, lid 1, wordt de tweede alinea geschrapt.
3. Artikel 3, lid 3, wordt vervangen door:

„3. Ingeval de totale hoeveelheid waarvoor invoercertificaten zijn aangevraagd, de hoeveelheid die in de betrokken periode mag worden ingevoerd, overschrijdt, deelt de Commissie binnen drie werkdagen na afloop van de in lid 2 bedoelde kennisgevingstermijn de lidstaten het verminderingpercentage mee dat zij bij de afgifte van de certificaten op de aangevraagde hoeveelheden moeten toepassen.”.
4. In artikel 3, lid 4, wordt na de tweede alinea de volgende alinea ingevoegd:

„In afwijking van het bepaalde in artikel 21, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3719/88 van de Commissie^(*) worden de certificaten, voor de vaststelling van de geldigheidsduur ervan, geacht te zijn afgegeven op de dag waarop zij in feite zijn afgegeven.

(*) PB nr. L 331 van 2. 12. 1988, blz. 1.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 146 van 20. 6. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 323 van 13. 12. 1996, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 238 van 19. 9. 1996, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 631/97 VAN DE COMMISSIE
van 10 april 1997
betreffende de afgifte van uitvoercertificaten in de wijnsector

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1685/95 van de Commissie
van 11 juli 1995 tot instelling van een regeling voor de
afgifte van uitvoercertificaten in de wijnsector en tot
wijziging van Verordening (EEG) nr. 3388/81 houdende
bijzondere uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van
invoer- en uitvoercertificaten in de wijnsector⁽¹⁾, laatste-
lijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 561/97⁽²⁾, en met
name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in artikel 55, lid 7, van Verordening
(EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987
houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijn-
markt⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
536/97⁽⁴⁾, is bepaald dat slechts tot maximaal de in deze
Overeenkomst inzake de landbouw in het kader van de
multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-Ronde
bepaalde hoeveelheden en uitgavenbedragen uitvoerrestitutie
voor producten van de wijnsector worden toege-
kend;

Overwegende dat in artikel 3 van Verordening (EG) nr.
1685/95 is bepaald onder welke voorwaarden de

Commissie bijzondere maatregelen kan vaststellen om te
voorkomen dat de hoeveelheden waarvoor in het kader
van voornoemde Overeenkomst voor het betrokken jaar
verbintenissen zijn aangegaan, worden overschreden;

Overwegende dat, volgens de gegevens waarover de
Commissie op 9 april 1997 beschikt, het in de Overeen-
komst vastgestelde uitgavenbedrag dreigt te worden over-
schreden indien de afgifte van uitvoercertificaten met
vaststelling vooraf van de restitutie niet wordt beperkt; dat
de indiening van aanvragen bijgevolg moet worden
geschorst per 11 april 1997,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De op of na 9 april 1997 ingediende aanvragen om
uitvoercertificaten met vaststelling vooraf van de restitutie
in de wijnsector worden afgewezen en de indiening van
aanvragen voor dergelijke certificaten wordt geschorst met
ingang van 11 april 1997.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 161 van 12. 7. 1995, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 85 van 27. 3. 1997, blz. 34.

⁽³⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 83 van 25. 3. 1997, blz. 5.

VERORDENING (EG) Nr. 632/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de in april 1997 ingediende aanvragen om uitvoercertificaten voor producten van de sector rundvlees waarvoor een bijzondere behandeling geldt bij invoer in Canada

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie
van 26 juni 1995 houdende bijzondere bepalingen voor de
invoer- en uitvoercertificaten in de sector rundvlees, en
tot intrekking van Verordening (EEG) nr. 2377/80 ⁽¹⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 266/97 ⁽²⁾, en
met name op artikel 12 bis, lid 8,

Overwegende dat bij artikel 12 bis van Verordening (EG)
nr. 1445/95 voorschriften zijn vastgesteld ten aanzien van
de aanvragen om uitvoercertificaten voor de in artikel 1
van Verordening (EG) nr. 2051/96 van de Commissie ⁽³⁾,
houdende bepalingen ter uitvoering van de regeling
inzake het verlenen van bijstand bij uitvoer van producten
van de sector rundvlees die in aanmerking komen voor
een speciale behandeling bij invoer in Canada, gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2333/96 ⁽⁴⁾, bedoelde producten;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 2051/96 de
hoeveelheden vlees zijn vastgesteld die voor het jaar 1997
in het kader van genoemd stelsel kunnen worden geëx-

porteerd; dat geen uitvoercertificaten voor die hoeveel-
heden rundvlees zijn aangevraagd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de maand april 1997 zijn geen uitvoercertificaten
aangevraagd voor het in Verordening (EG) nr. 2051/96
bedoelde rundvlees.

Artikel 2

In de eerste vijf dagen van de maand mei 1997 kunnen
voor vlees als bedoeld in artikel 1 overeenkomstig artikel
12 bis van Verordening (EG) nr. 1445/95 certificaataan-
vragen worden ingediend voor de volgende hoeveelheid:
5 000 ton.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 143 van 27. 6. 1995, blz. 35.

⁽²⁾ PB nr. L 45 van 15. 2. 1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 274 van 26. 10. 1996, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB nr. L 317 van 6. 12. 1996, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 633/97 VAN DE COMMISSIE**van 10 april 1997****betreffende de afgifte van invoercertificaten voor vers, gekoeld of bevroren
rundvlees van hoge kwaliteit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1036/96 van de Commissie
van 10 juni 1996 betreffende de opening en wijze van
beheer van tariefcontingenten voor vers, gekoeld of
bevroren rundvlees van hoge kwaliteit en voor bevroren
buffelvlees voor de periode van 1 juli 1996 tot en met
30 juni 1997⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 1737/96⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 3,

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 1036/96 in de
artikelen 4 en 5 de bepalingen voor het indienen en voor
het afgeven van de invoercertificaten voor vlees zoals
bedoeld in artikel 2, onder f), voorziet;

Overwegende dat in artikel 2, onder f), van Verordening
(EG) nr. 1036/96 de hoeveelheid vers, gekoeld of bevroren
rundvlees van hoge kwaliteit, van oorsprong en van
herkomst uit de Verenigde Staten van Amerika en uit
Canada, die in het tijdvak van 1 juli 1996 tot en met
30 juni 1997 onder bijzondere voorwaarden mag worden
ingevoerd, is vastgesteld op 12 250 ton;

Overwegende dat eraan herinnerd moet worden dat de in
deze verordening bedoelde certificaten slechts tijdens de
gehele geldigheidsduur ervan gebruikt kunnen worden,
voor zover de veterinairerechtelijke voorschriften in acht
worden genomen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Elke aanvraag om een invoercertificaat, die van 1 tot
en met 5 april 1997 is ingediend voor vers, gekoeld of
bevroren rundvlees van hoge kwaliteit zoals bedoeld in
artikel 2, onder e), van Verordening (EG) nr. 1036/96,
wordt in zijn geheel ingewilligd.

2. Aanvragen om certificaten kunnen overeenkomstig
artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1036/96 gedurende de
eerste vijf dagen van de maand mei 1997 voor 4 347 ton
worden ingediend.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 138 van 11. 6. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 225 van 6. 9. 1996, blz. 5.

VERORDENING (EG) Nr. 634/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

betreffende de offertes voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst bestemd voor het eiland Réunion, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 531/97

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, en met name op artikel 10, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2692/89 van de Commissie van 6 september 1989 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de verzending van rijst naar Réunion⁽²⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 1,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 531/97 van de Commissie⁽³⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de subsidie voor de verzending van rijst naar het eiland Réunion is opgesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2692/89, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten niet tot toewijzing over te gaan;

Overwegende dat het, met name rekening houdend met de in de artikelen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 2692/89 genoemde criteria, niet wenselijk is een maximumsubsidie vast te stellen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 4 tot en met 10 april 1997 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 531/97 bedoelde inschrijving voor de subsidie voor de verzending van langkorrelige gedopte rijst van GN-code 1006 20 98 naar het eiland Réunion.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 261 van 7. 9. 1989, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 82 van 22. 3. 1997, blz. 50.

VERORDENING (EG) Nr. 635/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

betreffende de offertes voor de uitvoer van langkorrelige volwitte rijst bestemd voor bepaalde derde landen, die zijn ingediend in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 530/97

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, en met name op artikel 13, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 530/97 van de Commissie⁽²⁾ een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rijst is opengesteld;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 584/75 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 299/95⁽⁴⁾, de Commissie volgens de procedure van artikel 22 van Verordening (EG) nr. 3072/95 op grond van de ingediende offertes kan besluiten niet tot toewijzing over te gaan;

Overwegende dat het, met name rekening houdend met de in artikel 13 van Verordening (EG) nr. 3072/95

genoemde criteria, niet wenselijk is een maximumrestitutie vast te stellen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 4 tot en met 10 april 1997 zijn ingediend in het kader van de in Verordening (EG) nr. 530/97 bedoelde inschrijving voor de uitvoer van langkorrelige volwitte rijst van GN-code 1006 30 67 bestemd voor bepaalde derde landen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.

⁽²⁾ PB nr. L 82 van 22. 3. 1997, blz. 48.

⁽³⁾ PB nr. L 61 van 7. 3. 1975, blz. 25.

⁽⁴⁾ PB nr. L 35 van 15. 2. 1995, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 636/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾, en
met name op artikel 13, lid 2,Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening
(EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de
prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die
verordening bedoelde producten en de prijzen van deze
producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd
door een restitutie bij uitvoer;Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld
met inachtneming van de elementen als bedoeld in
artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de
Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepas-
singsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad voor de toekenning, in de graansector, van
uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt
te treffen maatregelen⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 95/96⁽⁴⁾;Overwegende dat de uitvoer van een hoeveelheid van
70 000 ton maïs naar bepaalde bestemmingen mogelijk is;
dat daartoe de procedure van artikel 7, lid 4, van Verorde-
ning (EG) nr. 1162/95 van de Commissie⁽⁵⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1527/96⁽⁶⁾, moet
worden toegepast; dat daarmee bij de vaststelling van de
restituties rekening moet worden gehouden;Overwegende dat voor meel, gries en griesmeel van tarwe
of van rogge de restitutie moet worden berekend met
inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor
de vervaardiging van de betreffende producten; dat deze
hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG)
nr. 1501/95;Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige
producten een differentiatie van de restitutie naar bestem-
ming nodig kunnen maken;Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet
worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan
worden gewijzigd;Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de
huidige situatie in de sector granen en met name op de
noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeen-
schap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van
de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in
artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van
mout, worden op de in de bijlage aangegeven bedragen
vastgesteld.*Artikel 2*

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.⁽²⁾ PB nr. L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.⁽³⁾ PB nr. L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.⁽⁴⁾ PB nr. L 18 van 24. 1. 1996, blz. 10.⁽⁵⁾ PB nr. L 117 van 24. 5. 1995, blz. 2.⁽⁶⁾ PB nr. L 190 van 31. 7. 1996, blz. 23.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 10 april 1997 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in ecu / ton)</i>			<i>(in ecu / ton)</i>		
Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming (1)	Bedrag van de restitutie
0709 90 60	—	—	1008 20 00 9000	—	—
0712 90 19	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 15 9100	01	5,00
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9130	01	4,50
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9150	01	4,00
1001 90 99 9000	01	0	1101 00 15 9170	01	3,75
1002 00 00 9000	03	25,00	1101 00 15 9180	01	3,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	20,00	1102 10 00 9500	01	41,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	5,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— (2)
1005 90 00 9000	03	10,00 (2)	1103 11 10 9900	—	—
	04	25,00 (2)	1103 11 90 9200	01	5,00 (2)
	02	—	1103 11 90 9800	—	—
1007 00 90 9000	—	—			

(1) De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 alle derde landen,
- 02 andere derde landen,
- 03 Zwitserland en Liechtenstein,
- 04 Slovenië, Tsjechië, Slowakije en Polen.

(2) Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

(3) Restitutie, vastgesteld in het kader van de procedure van artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1162/95, voor een hoeveelheid van 70 000 ton maïs.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB nr. L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 637/97 VAN DE COMMISSIE

van 10 april 1997

tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de
Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de
uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit
de sector suiker, andere dan melasse ⁽³⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EG) nr. 1127/96 ⁽⁴⁾, en met name
op artikel 1, lid 2, tweede alinea, en artikel 3, lid 1,

Overwegende dat de representatieve prijzen en de aanvul-
lende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en
bepaalde stropen zijn vastgesteld bij Verordening (EG)
nr. 1195/96 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 619/97 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde voorschriften en bepalingen op de
gegevens waarover de Commissie thans beschikt, ertoe
leidt de momenteel geldende bedragen te wijzigen en vast
te stellen zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoer-
rechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals
aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 11 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 141 van 24. 6. 1995, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB nr. L 150 van 25. 6. 1996, blz. 12.

⁽⁵⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1996, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB nr. L 94 van 9. 4. 1997, blz. 13.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 10 april 1997 tot wijziging van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en producten van GN-code 1702 90 99

(in ecu)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,40	4,10
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,40	9,33
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,40	3,91
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,40	8,90
1701 91 00 ⁽²⁾	26,32	12,07
1701 99 10 ⁽²⁾	26,32	7,55
1701 99 90 ⁽²⁾	26,32	7,55
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad (PB nr. L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3).

⁽²⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad (PB nr. L 94 van 21. 4. 1972, blz. 1).

⁽³⁾ Vaststelling per procent sacharose.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 juni 1996

betreffende steunvoornemens van de Republiek Oostenrijk in het kader van het ERP-Internationalisatieprogramma

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/240/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig genoemde artikelen in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

- het aanvankelijk voorziene onderdeel betreffende de totstandbrenging van distributienetten te schrappen;
- de toekenning van de steun afhankelijk van investeringsprojecten te stellen;

Op 9 oktober 1995 vond in deze zaak opnieuw een vergadering met de Oostenrijkse autoriteiten plaats.

- (1) Bij schrijven van 23 maart 1995 meldden de Oostenrijkse autoriteiten het ERP-programma voor de internationalisatie van Oostenrijkse ondernemingen (ERP-Internationaliserungsprogramm) aan. Tijdens een vergadering te Wenen op 28 maart 1995 en in brieven van 24 april en 4 mei 1995 werden aanvullende inlichtingen en nadere bijzonderheden verstrekt. Tijdens een tweede vergadering die op 12 en 13 juni 1995 te Eisenstadt en Wenen plaatsvond en bij een schrijven van 15 en 27 juni 1995, werden wijzigingen in de oorspronkelijke aangemelde versie aangebracht. De Oostenrijkse autoriteiten zegden met name toe
- (2) Op 31 oktober 1995 besloot de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, EG-Verdrag in te leiden ten aanzien van de steun voor projecten die buiten de EER moesten worden uitgevoerd. Het gedeelte van het programma dat betrekking had op steun aan kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) in de EER-landen werd door de Commissie goedgekeurd uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), EER-Overeenkomst, daar was voldaan aan alle voorwaarden van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB).
- (3) Bij brief van 20 november 1995 stelde de Commissie de Oostenrijkse regering hiervan in kennis en verzocht zij haar, binnen een maand haar opmerkingen aan de Commissie kenbaar te maken. Deze brief werd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ bekendgemaakt om de overige lidstaten en andere belanghebbenden in de gelegenheid te stellen, binnen een maand na deze bekendmaking hun opmerkingen over de betrokken maatregelen te maken.

⁽¹⁾ PB nr. C 71 van 9. 3. 1996, blz. 6.

- (4) De Oostenrijkse regering deed de Commissie bij schrijven van 22 december 1995 gedetailleerde opmerkingen toekomen. Van andere lidstaten of belanghebbenden kwamen geen opmerkingen in.

II

- (5) Het programma, met een looptijd van vijf jaar (juli 1995 — juni 2000) voorziet voor het eerste jaar (1995/1996) in leningen voor een totaalbedrag van 200 miljoen Osh. (14,9 miljoen ecu). De leningen worden verstrekt tegen een lagere rentevoet, hetgeen overeenkomt met een steunequivalent van 25 miljoen Osh. per jaar (1,9 miljoen ecu per jaar). Het bedrag van de lening kan per project variëren van 1 miljoen Osh. (minimum 74 500 ecu) tot 100 miljoen Osh. (maximum 7,45 miljoen ecu). Het ERP-fonds verwacht 10 tot 50 aanvragen per jaar.
- (6) Het programma voorziet in steun voor rechtstreekse investeringen in alle landen van de wereld, met uitzondering van de landen van Midden- en Oost-Europa (Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Polen, Roemenië, Bulgarije, Estland, Letland, Litouwen, Slovenië, Kroatië en Albanië). De steun heeft ten doel, Oostenrijkse bedrijven aan te moedigen in derde landen te investeren, opdat zij hun concurrentiepositie op de wereldmarkt kunnen versterken. De voor steun in aanmerking komende investeringsprojecten moeten bijdragen tot de verbetering van de strategische positie van de steunaanvragende ondernemingen, gunstige gevolgen hebben voor de Oostenrijkse economie en zo mogelijk bijdragen tot de herstructurering en het herstel van de economie in ontwikkelingslanden.
- (7) De volgende projecten in OESO-landen die niet tot de EER behoren, komen voor steun in aanmerking:

- de oprichting van productievestingen of -dochterondernemingen;
- de oprichting van gemeenschappelijke productie-ondernemingen;
- de verwerving van aanzienlijke deelnemingen (minstens 25 %) in bestaande ondernemingen;
- de overname van ondernemingen.

De volgende kosten die komen voor steun in de vorm van leningen met lage rente in aanmerking:

- ingebracht kapitaal, voor zover het voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;
- aandeelhoudersleningen, voor zover zij voor investeringsmaatregelen worden gebruikt;
- de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen, voor zover het betaalde bedrag voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;

— andere kosten die rechtstreeks verband houden met de investeringsmaatregelen.

- (8) De volgende projecten in ontwikkelingslanden en opkomende industrielanden komen voor steun in aanmerking:

- de oprichting van productievestingen of -dochterondernemingen;
- de oprichting van gemeenschappelijke productie-ondernemingen;
- de verwerving van aanzienlijke deelnemingen (minstens 25 %) in bestaande ondernemingen;
- de overname van ondernemingen.

De volgende kosten komen voor steun in de vorm van leningen met lage rente in aanmerking:

- ingebracht kapitaal, voor zover het voor ten minste twee derde voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;
- aandeelhoudersleningen, voor zover deze voor investeringsmaatregelen worden gebruikt;
- de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen, voor zover het betaalde bedrag voor ten minste twee derde voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;
- andere kosten die rechtstreeks verband houden met de investeringsmaatregelen.

- (9) De steunintensiteit voor leningen met lage rente mag, ook bij cumulatie met andere steun, maximaal 7,5 % (bruto) bedragen. In sommige gevallen is een steunintensiteit van hoogstens 11,25 % toegestaan (zie punt 27 hieronder).

- (10) Bij de inleiding van de procedure had de Commissie zich op het standpunt gesteld, dat de leningen met lage rente als steunmaatregelen van de staat in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, EER-Overeenkomst kunnen worden beschouwd, aangezien zij steunaanvragende ondernemingen een economisch voordeel verlenen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden. De Commissie betwijfelde of en onder welke voorwaarden investeringssteun aan in de Europese Unie gevestigde ondernemingen ter bevordering van hun economische activiteiten buiten de EER verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. De regeling was niet beperkt tot kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) en de maxima voor de cumulatie van diverse soorten steun die in de communautaire kaderregeling voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) zijn vastgelegd, zouden waarschijnlijk worden overschreden. Daar bijgevolg volgens de Commissie geen van de in artikel 92, leden 2 en 3, genoemde uitzonderingen van toepassing was, besloot zij ten aanzien van de omstreden regeling de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden.

III

voor dergelijke projecten niet onder de doelstellingen van deze maatregelen.

- (11) Bij brief van 22 december 1995 zond de Oostenrijkse regering haar opmerkingen toe. Op 14 februari 1996⁽¹⁾ kwamen gelijklopende opmerkingen in de procedure van artikel 93, lid 2, die met betrekking tot het ERP-Programma voor Oost-Europa was ingeleid. Volgens deze opmerkingen liggen aan de beide programma's twee motieven ten grondslag:
- Tientallen jaren lang werd de Oostenrijkse economie gekenmerkt door de extreem perifere ligging van het land in Europa en door de nabuurschap met Oost-Europa. Daardoor was en is de integratie van de Oostenrijkse economie in de wereldmarkt minder ver gevorderd dan het OESO-gemiddelde: in 1985 bedroegen de totale directe buitenlandse investeringen (DBI) van Oostenrijkse ondernemingen 1,5 % van het Oostenrijkse BBP, terwijl het OESO-gemiddelde 8 % bedroeg. Hoewel dit cijfer in 1990 tot 2,8 % en in 1993 tot 4,3 % was gestegen, zouden de Oostenrijkse ondernemingen directe buitenlandse investeringen voor een bedrag van ten minste 100 miljard Osh. (7,45 miljoen ecu) moeten verrichten, wil de Oostenrijkse economie het OESO-gemiddelde van inmiddels naar schatting 10-12 % halen.
 - Tegelijk moeten de steunregelingen bijdragen tot de economische ontwikkeling van de landen die op een markteconomie overgaan en van de ontwikkelingslanden, en ze ondersteunen bij de opbouw van markteconomische structuren.
- (12) De Oostenrijkse autoriteiten wijzen erop, dat het doel van de programma's, namelijk het opheffen van het „internationalisatietekort” van de Oostenrijkse ondernemingen niet kan worden bereikt wanneer de programma's beperkt blijven tot kleine en middelgrote ondernemingen zoals omschreven in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het MKB⁽²⁾. De tekorten zouden veel relevanter zijn voor ondernemingen met 1 000 of meer werknemers. Wel wordt erkend dat grote multinationale concerns niet onder deze tekorten lijden. Projecten van dergelijke ondernemingen zouden hoogstwaarschijnlijk ook niet aan de criteria van de twee regelingen voldoen.
- (13) Voorts merken de Oostenrijkse autoriteiten op, dat ondernemingen die wegens de verschillen in loonkosten op wereldniveau een verplaatsing van de vestigingsplaats van hun productie-eenheden overwegen, niet te kampen hebben met een gebrekkige internationale oriëntatie. Hoewel de steunregelingen geen expliciete uitsluitingscriteria bevatten met betrekking tot voorgenomen bedrijfsverplaatsingen, valt steun
- (14) De regelingen houden volgens de Oostenrijkse autoriteiten geen verband met de uitvoer van goederen of diensten en zijn derhalve geen uitvoersteun, die mogelijk strijdig is met EG- of WTO-regels. Evenmin zijn de regelingen vergelijkbaar met gebonden kredieten in het kader van de exportfinanciering.
- (15) Voorts zouden de regelingen geen mededingingsvervalsende gevolgen hebben. Volgens de Oostenrijkse autoriteiten is de invloed van een steunmaatregel op de prijs van een product in dit verband een centraal criterium. Daarbij dient een de minimis-drempel van 5 % in acht te worden genomen.
- (16) Tenslotte worden de gesteunde projecten in derde landen uitgevoerd en kunnen zij volgens de Oostenrijkse autoriteiten slechts onder zeer uitzonderlijke omstandigheden het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden in de zin van artikel 92, lid 1. Volgens de communautaire steunregels kan in probleemgevallen ad hoc worden opgetreden, zonder een lidstaat in de uitvoering van een steunregeling als zodanig te hinderen.
- (17) Zelfs wanneer de regelingen staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag zouden inhouden, zouden zij volgens de Oostenrijkse autoriteiten nog als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd, daar zij de verwezenlijking van belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang als bedoeld in artikel 92, lid 3, onder b), bevorderen. Dit standpunt vindt steun in:
- het algemene doel van de Europa-overeenkomsten en de samenwerkingsovereenkomsten met de LMOE (landen van Midden- en Oost-Europa) en de staten van de vroegere Sovjetunie;
 - de programma's van de Europese Unie met soortgelijke doelstellingen, zoals Phare en Tacis, met het instrument JOP voor de LMOE en het instrument ECIP voor de ontwikkelingslanden en landen van het Middellandse-Zeegebied, met inbegrip van medefinancieringsinstrumenten van de lidstaten, zoals uitdrukkelijk bepaald is in artikel 4 van de Phare-verordening⁽³⁾;
 - het Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 6/95 van de Raad⁽⁴⁾, waarin de Raad het belang van de

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad van 18 december 1989 betreffende economische hulp ten gunste van de Republiek Hongarije en de Volksrepubliek Polen, PB nr. L 375 van 23. 12. 1989, blz. 11.

⁽²⁾ Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 6/95, door de Raad vastgesteld op 22 mei 1995 met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../95 betreffende de tenuitvoerlegging van het financieel instrument „EC Investment Partners” ten behoeve van de landen van Latijns-Amerika, Azië en het Middellandse-Zeegebied en Zuid-Afrika, PB nr. C 160 van 26. 6. 1995, blz. 8.

⁽¹⁾ Zaak C 51/95 (ex N 320/95), PB nr. C 71 van 9. 3. 1996, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, blz. 2.

particuliere sector in het ontwikkelingsproces en de noodzaak investeringen aan te moedigen die in het belang van beide partijen zijn, heeft beklemtoond.

- (18) Daarenboven zou de steun, volgens de Oostenrijkse autoriteiten de economische ontwikkeling bevorderen van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is, zoals bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a), EG-Verdrag. Dit zou het geval zijn bij activiteiten in de LMOE, daar deze landen overeenkomstig artikel 63, lid 4, onder a), van de desbetreffende Europa-overeenkomsten als vergelijkbaar met streken in de Gemeenschap als bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a), zijn erkend. Gelet op de in de artikelen 27 en 29 van de WTO-subsidiecodex vastgelegde voorkeurregeling geldt hetzelfde voor ontwikkelingslanden en opkomende industrielanden.
- (19) Naar het oordeel van de Oostenrijkse autoriteiten vergemakkelijken de steunregelingen ook de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag, daar zij investeringen van Oostenrijkse ondernemingen in het buitenland ondersteunen en er zo toe bijdragen dat de internationalisatiegraad van de Oostenrijkse economie het OESO-gemiddelde gaat benaderen.
- (20) Tenslotte verdedigen de Oostenrijkse autoriteiten de stelling dat ook buiten de EER overnemingen en het verwerven van deelnemingen voor steun in aanmerking kan komen. Voorts behoeft voor KMO's het begrip voor steun in aanmerking komende investering niet noodzakelijk samen te vallen met de definitie van „initiële investering”, zoals opgenomen in de regionale steunregels. Bovendien kan volgens de communautaire regels inzake regionale steun ook „investering in vaste activa door overneming van een onderneming die gesloten is of die zou hebben moeten sluiten indien een dergelijke overneming niet had plaatsgevonden” als „initiële investering” worden beschouwd⁽¹⁾. Dit aspect zal bij overnames en participaties in het buitenland — in het bijzonder in Oost-Europa — vaak aan de orde komen.

IV

Steunkarakter van de regelingen

- (21) Voor zover de maatregelen de oprichting van productievevestigingen of -dochterondernemingen, de oprichting van gemeenschappelijke productieondernemingen, de verwerving van deelnemingen in bestaande ondernemingen of de overname van ondernemingen in derde landen ondersteunen, bevoordelen zij bepaalde ondernemingen of de productie van bepaalde goederen ten opzichte van

ondernemingen die voor diezelfde werkzaamheden geen steun ontvangen.

- (22) Naar het oordeel van de Commissie kunnen steunmaatregelen ten gunste van directe buitenlandse investeringen van EU-ondernemingen worden vergeleken met steun aan ondernemingen die een aanzienlijk deel van hun productie uitvoeren. Met betrekking tot dit laatste geval heeft het Hof van Justitie voor recht verklaard „dat het wegens de interdependentie van de markten waarop de ondernemingen van de Gemeenschap opereren, niet is uitgesloten dat een steunmaatregel de intracommunautaire mededinging kan vervalsen, ook al exporteert de begunstigde onderneming nagenoeg haar gehele productie buiten de Gemeenschap”⁽²⁾.
- (23) Uit de beide door de Oostenrijkse autoriteiten genoemde motiveringen voor de regeling blijkt, dat de maatregelen zowel voor de Oostenrijkse economie als voor de markt van de ontvangende landen effect moeten sorteren. De aan een Oostenrijkse onderneming verleende steun versterkt derhalve op zijn minst gedeeltelijk ook de positie van die onderneming op de binnenlandse markt ten opzichte van ondernemingen die voor dezelfde activiteiten geen steun ontvangen. Overigens kunnen in de EER gevestigde ondernemingen ook bij buitenlandse investeringen met elkaar concurreren. Bijgevolg moet ervan worden uitgegaan, dat elke steun die meer bedraagt dan de de minimis-limiet (zie de mededeling van de Commissie inzake de minimis-steun⁽³⁾) de mededinging tussen ondernemingen in de EER vervalst of op zijn minst dreigt te vervalsen. De volgens de Oostenrijkse autoriteiten beperkte invloed van een steunmaatregel op de prijzen van producten waarvan de productie wordt gesubsidieerd, sluiten mogelijke gevolgen voor de mededinging tussen ondernemingen in de EER niet uit.
- (24) Hetzelfde geldt voor de beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten (artikel 92 EG-Verdrag) of tussen de overeenkomstsluitende partijen (artikel 61 EER-Overeenkomst). Hoewel de invloed op het handelsverkeer waarschijnlijk bij steun ten behoeve van projecten in derde landen minder merkbaar is, kan deze toch niet a priori worden uitgesloten. Ook hier kan de vergelijking worden gemaakt met een situatie, waarin er redelijkerwijs rekening mee moet worden gehouden dat een communautaire onderneming die een aanzienlijk deel van haar productie naar derde landen uitvoert, ten gevolge van de ontwikkelingen op de wereldmarkt haar activiteiten verlegt naar de interne markt van de Gemeenschap en dat de steun derhalve het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Zie punt 25 (11) van de formele en materiële regels op het gebied van overheidssteun (richtsnoeren van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA), PB nr. L 231 van 3. 9. 1994, blz. 57.

⁽²⁾ Zaak C-142/87, België/Commissie („Tubemeuse”), Jurispr. 1990, blz. I-959, rechtsoverweging 35.

⁽³⁾ PB nr. C 68 van 9. 3. 1996, blz. 9.

⁽⁴⁾ Zaak C-142/87, België/Commissie („Tubemeuse”), Jurispr. 1990, blz. I-959, rechtsoverwegingen 38-40.

Daaruit kan worden geconcludeerd, dat het handelsverkeer tussen de lidstaten (artikel 92 EG-Verdrag) of tussen de overeenkomstsluitende partijen (artikel 61 EER-Overeenkomst) ongunstig wordt beïnvloed wanneer de in een derde land geproduceerde goederen in de EER worden wederingevoerd. Daarenboven kan dergelijke steun ook de positie van de in Oostenrijk en derhalve in de interne markt gevestigde steunontvangers versterken. In dergelijke gevallen kan de in het kader van de regeling verleende steun het handelsverkeer tussen de lidstaten rechtstreeks beïnvloeden.

- (25) Om de bovenstaande redenen valt de voorgenoemde steunregeling onder artikel 92, lid 1, EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, EER-Overeenkomst. Dit is in het bijzonder het geval, omdat in het kader van deze regeling een onbeperkt aantal gevallen voor ondersteuning in aanmerking kan komen, waarbij het onmogelijk is de eventuele gevolgen van ieder concreet geval voor het handelsverkeer te voorzien. Dit belet de Commissie niet te concluderen, dat bepaalde concrete toepassingsgevallen van de onderzochte regelingen niet onder artikel 92, lid 1, EG-Verdrag vallen, met name wanneer het projecten in ontwikkelingslanden of landen die overgaan op een markteconomie betreft.

Voor steun in aanmerking komende kosten en steunintensiteit van de regelingen

- (26) Ten aanzien van het begrip „voor steun in aanmerking komende investering” heeft de Commissie zich om redenen van consistentie steeds op het standpunt gesteld, dat op investeringen van KMO's de in de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking⁽¹⁾ neergelegde definitie moet worden toegepast. Volgens punt 18, onder a), van deze beginselen (dat overeenkomt met hoofdstuk 25, punt 11, van de richtsnoeren van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA waarnaar de Oostenrijkse regering verwijst), zijn voor steun in aanmerking komende investeringen „initiële investeringen”, dat wil zeggen investeringen in vaste activa

— „bij vestiging van een nieuwe onderneming, de uitbreiding van een bestaande onderneming of de inschakeling van de onderneming bij een activiteit die een fundamentele wijziging meebrengt in de productie of het productieproces van een bestaande onderneming (door middel van rationalisatie, herstructurering of modernisering),

of

— „door overneming van een onderneming die gesloten is of die zou hebben moeten sluiten indien een dergelijke overneming achterwege was gebleven”.

- (27) Met betrekking tot de onderzochte regelingen stelt de Commissie vast, dat de leningen met lage rente rechtstreeks verband houden met projecten voor

initiële investeringen in de zin van de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking. Volgens de gemeenschappelijke waarderingsmethode voor steunmaatregelen (zie punt 5 van de bijlage bij de resolutie van de Raad van 20 oktober 1971) bedraagt de maximaal toegestane steunintensiteit 7,5 %. Berekend op basis van de voor steun in aanmerking komende kosten, zoals bedoeld in punt 18, onder a), van de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking, kan de steunintensiteit evenwel maximaal 11,25 % (bruto) bedragen, wanneer de leningen met lage rente slechts voor twee derde voor investeringsmaatregelen worden gebruikt en niet aan de in het tweede streepje van vorige punt genoemde voorwaarden (overneming van een onderneming) is voldaan.

Beoordeling van de verenigbaarheid van de regelingen met de gemeenschappelijke markt

- (28) Steun ten behoeve van projecten in ontwikkelingslanden vormt mede een compensatie voor de aanzienlijke risico's die aan dergelijke investeringen verbonden zijn en draagt bij tot de ontwikkeling van de betrokken landen en tot de versteviging van de economische betrekkingen met die landen. De Commissie is zich bewust van het belang van directe investeringen in derde landen zowel voor de versteviging van de betrekkingen met die landen als voor de diversificatie en de internationalisatie van de Europese economie.
- (29) Anderzijds verbetert dergelijke steun naar alle waarschijnlijkheid de positie van de steunontvangers op de gemeenschappelijke markt alsmede hun vermogen om op de wereldmarkt te concurreren. Hoewel deze steun de „ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid” in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag vergemakkelijkt, kunnen dergelijke maatregelen toch slechts worden toegestaan mits „de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad” (artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag, tweede deel van de eerste volzin).
- (30) Bij steun ten behoeve van directe buitenlandse investeringen (DBI) moet in de beoordeling rekening worden gehouden met twee bijkomende factoren, die normaal bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een steunmaatregel geen grote rol spelen, te weten het internationale concurrentievermogen van de Europese industrie en het Europese belang bij een hechtere economische samenwerking met bepaalde derde landen. Met betrekking tot deze beide aspecten moet een evenwichtige verhouding tot stand worden gebracht ten aanzien van mogelijke nadelige gevolgen in de Gemeenschap, bijvoorbeeld het gevaar van bedrijfsverplaatsingen en een eventuele nadelige invloed op de werkgelegenheid.

⁽¹⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1979, blz. 9.

Steun ten behoeve van het MKB

- (31) Steun die KMO's helpt hun specifieke problemen te overwinnen is volgens de kaderregeling inzake het MKB geoorloofd. Erkend wordt dat het KMO's in vergelijking met grote ondernemingen bijzondere moeilijkheden ondervinden inzake de toegang tot de kapitaal- en kredietmarkt, waardoor hun ontwikkeling kan worden afgeremd. Uit de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf blijkt de positieve houding van de Commissie om KMO's door diverse maatregelen te ondersteunen bij het overwinnen van de genoemde specifieke problemen, in het bijzonder op het gebied van investeringssteun. De door de Commissie gemaakte analyse gaf geen aanleiding tot een onderscheid tussen investeringen binnen of buiten de Gemeenschap. Daaruit kan worden afgeleid, dat de kaderregeling van toepassing is op alle investeringen van KMO's, ongeacht de standplaats.

Bovendien zijn de problemen waarmee KMO's bij investeringen buiten de EER worden geconfronteerd, even groot als of nog groter dan bij investeringen binnen de EER. In het geval van KMO's kunnen de mogelijke nadelige gevolgen van directe buitenlandse investeringen voor de Europese economie, bijvoorbeeld in verband met de werkgelegenheidssituatie of het gevaar van bedrijfsverplaatsingen, als verwaarloosbaar worden beschouwd. Voorts garandeert de definitie van kosten die voor steun in aanmerking komen („initiële investeringen”) dat de verplaatsing van een in de Gemeenschap gevestigd bedrijf naar een derde land niet voor steun in aanmerking kan komen.

- (32) De toepassing van de communautaire kaderregeling inzake het MKB op directe buitenlandse investeringen van KMO's veronderstelt dat de nationale steunregelingen de voor steun in aanmerking komende kosten in overeenstemming met de communautaire kaderregeling definiëren. De kosten die voor investeringssteun aan het MKB in aanmerking komen, zoals bedoeld in punt 4.1. van de MKB-kaderregeling, dienen derhalve in overeenstemming met punt 18, onder a), van de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking te worden gedefinieerd. Een andere mogelijkheid is, dat bij de berekening van de steunintensiteit alleen rekening wordt gehouden met het gedeelte van de voor steun in aanmerking komende kosten dat aan de definitie van „initiële investeringen” voldoet. Oostenrijk moet er bijgevolg voor zorgen, dat het aanvaardbare maximumpercentage van 7,5 % voor middelgrote ondernemingen, berekend volgens de eerder beschreven methode, in acht wordt genomen. Elke steun die op andere kosten is gebaseerd dan die welke de Commissie gewoonlijk als in aanmerking komend aanvaardt en die bij berekening volgens de communautaire methode een

steunintensiteit van meer dan 7,5 % oplevert, wordt door de Commissie aan een individueel onderzoek onderworpen. Ten aanzien van kleine ondernemingen kan worden vastgesteld dat het in de MKB-kaderregeling vastgestelde maximum van 15 % niet wordt overschreden.

- (33) De toepasselijkheid van de MKB-kaderregeling wordt ondersteund door het beleid inzake KMO's dat de Commissie op andere gebieden voert:
- de Commissie is van oordeel dat de huidige situatie met betrekking tot de regels voor DBI in het bijzonder voor KMO's onbevredigend is, omdat deze ondernemingen niet over de noodzakelijke middelen beschikken om zich aan te passen aan de voortdurend veranderende voorwaarden voor directe investeringen in de ontvangende landen ⁽¹⁾;
 - in de conclusies van de Europese Raad van Madrid van 15 en 16 december 1995 wordt erkend dat het noodzakelijk is de internationalisatie van KMO's te bevorderen ⁽²⁾;
 - ook de samenwerkingsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen bevatten bepalingen betreffende de aanmoediging van nauwe contacten tussen KMO's met het oog op de bevordering van handelsmogelijkheden en mogelijkheden voor industriële samenwerking ⁽³⁾.

Steun ten behoeve van grotere ondernemingen

- (34) In de regel beschouwt de Commissie investeringssteun ten behoeve van grotere ondernemingen als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Uitzonderingen zijn slechts mogelijk bij investeringssteun voor projecten in gebieden die voor steun in aanmerking komen. Volgens de Commissie kunnen de in artikel 92, lid 3, onder a) en c), EG-Verdrag opgenomen regionale uitzonderingsbepalingen niet worden toegepast op investeringen in derde landen. Daarenboven heeft het in sommige met LMOE gesloten Europa-overeenkomsten opgenomen artikel 64, lid 3, onder a), dat met de uitzonderingsbepaling van artikel 92, lid 3, onder a), overeenstemt, duidelijk enkel betrekking op steun van het betrokken land en dit kan dus niet worden toegepast op steun die een lidstaat van de Gemeenschap toekent voor investeringsprojecten van zijn ondernemingen in dat land.

⁽¹⁾ COM(95)42 def., blz. 5.

⁽²⁾ SI 95/1000, blz. 14.

⁽³⁾ Zie bijvoorbeeld artikel 6 van het Voorstel betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Nepal, PB nr. C 338 van 16. 12. 1995, blz. 10, en artikel 12 van het Voorstel betreffende de sluiting van de interregionale Kaderovereenkomst voor samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Mercado Común del Sur en zijn lidstaten (Argentinië, Brazilië, Paraguay en Uruguay) anderzijds, PB nr. C 14 van 19. 1. 1996, blz. 3.

(35) De Commissie bevestigt haar gunstige houding ten aanzien van projecten ter ondersteuning van de samenwerking met de landen van Midden- en Oost-Europa. De onderhavige steunregelingen voldoen echter niet aan de criteria die de Commissie bij de beoordeling van „projecten van gemeenschappelijk Europees belang” in de zin van artikel 92, lid 3, onder b), EG-Verdrag normaal hanteert. De regelingen maken geen deel uit van een grensoverschrijdend programma dat door twee of meer lidstaten gemeenschappelijk wordt gesteund of is overeengekomen om een gezamenlijk doel te bereiken. Niets wijst er ook op, dat de regelingen een onderdeel vormen van een ontwikkelings- of samenwerkingsstrategie voor het derde land waarin de gesteunde projecten zullen worden uitgevoerd. Voor de onderhavige projecten kan dan ook geen „gemeenschappelijk Europees belang” in de zin van artikel 92, lid 3, onder b), EG-Verdrag worden aangevoerd.

(36) De Commissie kan echter niet uitsluiten, dat steun voor bepaalde projecten van grote ondernemingen in het kader van de onderzochte regelingen geen staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag is of van het algemene verbod kan worden vrijgesteld op grond van de uitzonderingsbepaling van artikel 92, lid 3, onder c). Om vast te stellen of dergelijke steunmaatregelen de handelsvoorwaarden niet op een met het gemeenschappelijke belang strijdige wijze ongunstig beïnvloeden, moet de Commissie onder meer

— verzekeren, dat de steun geen (verkapte) elementen van uitvoersteun bevat, en

— rekening houden met de gevolgen voor de werkgelegenheid in zowel het land van herkomst als het ontvangende land, de risico's van verplaatsing van dochterondernemingen of productie-eenheden uit lidstaten naar derde landen, de sectorale gevolgen en het aandeel van de binnenlandse productie, de noodzaak van de steun — waaronder de voorgenomen steunintensiteit — met het oog op het internationale concurrentievermogen van de Europese industrie en/of met het oog op de daaraan verbonden risico's voor investeringsprojecten in bepaalde derde landen.

Aangezien deze beoordeling van geval tot geval moet geschieden, moet de Commissie een afzonderlijke aanmelding eisen voor alle in het kader van de regeling voorgenomen steunmaatregelen ten behoeve van ondernemingen die niet als KMO in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen⁽¹⁾ kunnen worden beschouwd.

V

(37) Naar het oordeel van de Commissie kan de steunregeling bijgevolg overeenkomstig artikel 92, lid 3,

⁽¹⁾ PB nr. L 107 van 30. 4. 1996, blz. 4.

onder c), EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), EER-Overeenkomst, alsmede overeenkomstig de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. Steun voor projecten van grote ondernemingen kan de Commissie evenwel niet toestaan. Daarom verlangt zij dat de Oostenrijkse regering elk desbetreffend voornemen overeenkomstig artikel 93, lid 3, EG-Verdrag afzonderlijk aanmeldt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De in het ERP-Internationalisatieprogramma van de Republiek Oostenrijk voorziene steunmaatregelen ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemingen in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen zijn overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), EER-Overeenkomst verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Alle steun die de Republiek Oostenrijk in het kader van de in artikel 1 genoemde regeling aan ondernemingen wil verlenen die niet als kleine of middelgrote onderneming in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen kunnen worden beschouwd, dient overeenkomstig artikel 93, lid 3, onder c), EG-Verdrag individueel te worden aangemeld.

Alle steun die de Republiek Oostenrijk aan kleine of middelgrote ondernemingen wil verlenen voor kosten die verschillen van die welke door de Commissie gebruikelijk worden aanvaard als kosten die in aanmerking komen voor investeringssteun aan kleine en middelgrote ondernemingen overeenkomstig punt 4.1. van de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het MBK en de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking en die, berekend aan de hand van de door de Commissie aanvaarde, voor steun in aanmerking komende kosten, een steunintensiteit heeft van meer dan 15 % voor kleine ondernemingen en meer dan 7,5 % voor middelgrote ondernemingen, dient overeenkomstig artikel 93, lid 3, onder c), EG-Verdrag afzonderlijk te worden aangemeld.

Artikel 3

De Oostenrijkse regering wordt verzocht jaarlijks aan de Commissie een verslag over de toepassing van de regeling voor te leggen.

Artikel 4

De Oostenrijkse regering wordt erop gewezen dat de uitvoering van de regeling is onderworpen aan de regels inzake de cumulering van steun met uiteenlopende doelstelling⁽¹⁾ of van steun met dezelfde doelstelling ingevolge regelingen die door dezelfde autoriteit of door andere autoriteiten (centrale, gewestelijke en/of plaatselijke) zijn vastgesteld. In het laatste geval mag de voor de in artikel 1 genoemde regeling toegestane maximumgrens niet worden overschreden.

Voorts wordt de Oostenrijkse regering erop gewezen, dat zij de communautaire regels betreffende bepaalde sectoren, met name de onder het EGKS-Verdrag vallende

sectoren, het vervoer, de visserij en de landbouw, met inbegrip van de verwerking en de afzet van landbouwproducten⁽²⁾ in acht moet nemen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Republiek Oostenrijk.

Gedaan te Brussel, 5 juni 1996.

Voor de Commissie

Hans VAN DEN BROEK

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. C 3 van 5. 1. 1985, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. C 29 van 2. 2. 1996, blz. 4.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 5 juni 1996

betreffende steunvoornemens van de Republiek Oostenrijk in het kader van het ERP-Oost-Europaprogramma

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/241/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de vorengenoemde artikelen in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

(1) Bij brief van 23 maart 1995 meldden de Oostenrijkse autoriteiten het ERP-programma ten behoeve van investeringen in Oost-Europa (ERP-Osteuropa-Programm) aan. Tijdens een bijeenkomst in Wenen op 28 maart 1995 alsmede bij brief van 20 april 1995 werden bijkomende inlichtingen en verduidelijkingen verstrekt. Op een tweede bijeenkomst in Eisenstadt en Wenen op 12 en 13 juni 1995 alsmede bij brief van 27 juni 1995 werden wijzigingen in de oorspronkelijk aangemelde versie medegedeeld. De Oostenrijkse autoriteiten zegden met name toe,

- een aanvankelijk voorzien onderdeel betreffende de totstandbrenging van distributienetten te schrappen, en
- de toekenning van de steun afhankelijk van investeringsprojecten te maken.

Bij brief van 10 augustus 1995 verstrekten de Oostenrijkse autoriteiten aanvullende inlichtingen. Op 9 oktober 1995 vond opnieuw een bijeenkomst met vertegenwoordigers van deze autoriteiten plaats.

(2) Op 31 oktober 1995 besloot de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, EG-Verdrag in te leiden. Bij brief van 27 december 1995 stelde zij de Oostenrijkse regering daarvan in kennis en deze verzocht zij

haar binnen een maand haar opmerkingen toe te zenden. Deze brief werd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (1) bekendgemaakt om de overige lidstaten en andere belanghebbenden in de gelegenheid te stellen, binnen een maand hun opmerkingen over de betrokken maatregelen te maken.

(3) Bij brief van 14 februari 1996 zond de Oostenrijkse regering uitvoerige opmerkingen toe. Voorts ontving de Commissie op 9 april 1996 opmerkingen van de onderneming Du Pont de Nemours International SA, welke de Oostenrijkse regering op 22 april 1996 per fax werden toegezonden om hierop te reageren. Van andere lidstaten kwamen geen opmerkingen in.

II

(4) Het programma, met een looptijd van vijf jaar (van juli 1995 tot juni 2000), voorziet voor het eerste werkjaar (1995/1996) in leningen voor een totaal bedrag van 350 miljoen Osh. (26 miljoen ecu). De leningen worden verleend tegen een verlaagde rentevoet, hetgeen overeenkomt met een steunequivalent van 44 miljoen Osh. (3,3 miljoen ecu) per jaar. Het bedrag van de lening kan per project variëren van 1 miljoen Osh. (minimumbedrag 74 500 ecu) tot 100 miljoen Osh. (maximumbedrag 7,45 miljoen ecu). Het ERP-Fonds verwacht 10 tot 50 aanvragen per jaar.

Het programma voorziet in steun voor directe investeringen van Oostenrijkse ondernemingen in Midden- en Oost-Europese landen (Hongarije, Tsjechische Republiek, Slowaakse Republiek, Polen, Roemenië, Bulgarije, Estland, Letland, Litouwen, Slovenië, Kroatië en Albanië). De investeringsprojecten moeten de herstructurering en opleving van de economie in de Oost-Europese landen ondersteunen, een bijdrage tot de verbetering van de strategische positie van de aanvragende onderneming leveren en een gunstige uitwerking op de Oostenrijkse economie hebben.

(1) PB nr. C 71 van 9. 3. 1996, blz. 9.

(5) De volgende projecten komen voor steun in aanmerking:

- de oprichting van (productievestigingen of -dochterondernemingen);
- de oprichting van gemeenschappelijke productie-ondernemingen;
- de verwerving van aanzienlijke deelnemingen (minstens 25 %) in bestaande ondernemingen;
- de overname van ondernemingen;
- deelname aan milieuprojecten.

De volgende kosten komen voor steun in de vorm van leningen met lage rente in aanmerking:

- het ingebrachte kapitaal, voor zover ten minste twee derde voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;
- aandeelhoudersleningen, voor zover ten minste twee derde voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;
- de verwerving van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen, voor zover ten minste twee derde van het betaalde bedrag voor investeringsmaatregelen wordt gebruikt;
- andere kosten die rechtstreeks verband houden met de investeringsmaatregelen.

(6) De steunintensiteit van de leningen met lage rente mag — ook bij cumulatie met andere steun — niet meer dan 11,25 % bruto bedragen.

(7) Bij de inleiding van de procedure had de Commissie zich op het standpunt gesteld, dat de leningen met lage rente als steunmaatregelen van de staat in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, EER-Overeenkomst kunnen worden beschouwd, aangezien zij steunaanvragende ondernemingen een economisch voordeel verlenen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden. De Commissie betwijfelde, of en onder welke voorwaarden investeringssteun aan in de Europese Unie gevestigde ondernemingen ter bevordering van hun economische activiteiten buiten de EER, verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt. De regeling was niet beperkt tot kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) en de maxima voor de cumulatie van diverse soorten steun die in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) zijn vastgelegd, zouden waarschijnlijk worden overschreden. Daar bijgevolg volgens de Commissie geen van de in artikel 92, leden 2 en 3, genoemde uitzonderingen van toepassing was, besloot zij ten aanzien van de omstreden regeling de procedure van artikel 93, lid 2, in te leiden.

III

(8) Bij brief van 14 februari 1996 zond de Oostenrijkse regering haar opmerkingen toe. Op 22 december 1995 waren gelijkluidende opmerkingen ingekomen in de procedure van artikel 93, lid 2, die met betrekking tot het ERP-Internationaliseringsprogramma⁽¹⁾ was ingeleid. Volgens deze opmerkingen liggen aan de beide programma's twee motieven ten grondslag:

- Tientallen jaren lang werd de Oostenrijkse economie gekenmerkt door de extreem perifere ligging van het land in Europa en door de nabuurschap met Oost-Europa. Daardoor was en is de integratie van de Oostenrijkse economie in de wereldmarkt minder ver gevorderd dan het OESO-gemiddelde: in 1985 bedroegen de totale directe buitenlandse investeringen (DBI) van Oostenrijkse ondernemingen 1,5 % van het Oostenrijkse BBP, terwijl het OESO-gemiddelde 8 % bedroeg. Hoewel dit cijfer in 1990 tot 2,8 % en in 1993 tot 4,3 % was gestegen, zouden de Oostenrijkse ondernemingen directe buitenlandse investeringen voor een bedrag van ten minste 100 miljard Osh. (7,45 miljoen ecu) moeten verrichten, wil de Oostenrijkse economie het OESO-gemiddelde van inmiddels naar schatting 10-12 % halen.

- Tegelijk moeten de steunregelingen bijdragen tot de economische ontwikkeling van de landen die op een markteconomie overgaan en van de ontwikkelingslanden, en ze ondersteunen bij de opbouw van markteconomische structuren.

(9) De Oostenrijkse autoriteiten wijzen erop, dat het doel van de programma's, namelijk het opheffen van het „internationalisatietekort” van de Oostenrijkse ondernemingen niet kan worden bereikt wanneer de programma's beperkt blijven tot kleine en middelgrote ondernemingen zoals omschreven in de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het MKB⁽²⁾. De tekorten zouden veel relevanter zijn voor ondernemingen met 1 000 of meer werknemers. Wel wordt erkend dat grote multinationale concerns niet onder deze tekorten lijden. Projecten van dergelijke ondernemingen zouden hoogstwaarschijnlijk ook niet aan de criteria van de twee regelingen voldoen.

(10) Voorts merken de Oostenrijkse autoriteiten op, dat ondernemingen die wegens de verschillen in loonkosten op wereldniveau een verplaatsing van de vestigingsplaats van hun productie-eenheden overwegen, niet te kampen hebben met een gebrekkige internationale oriëntatie. Hoewel de steunregelingen geen expliciete uitsluitingscriteria bevatten met betrekking tot voorgenomen bedrijfsverplaatsingen, valt steun voor dergelijke projecten niet onder de doelstellingen van deze maatregelen.

⁽¹⁾ Steunmaatregel nr. C 50/95 (ex N 317/95), PB nr. C 71 van 9. 3. 1996, blz. 6.

⁽²⁾ PB nr. C 213 van 19. 8. 1992, blz. 2.

- (11) De regelingen houden volgens de Oostenrijkse autoriteiten geen verband met de uitvoer van goederen of diensten en zijn derhalve geen uitvoersteun, die mogelijk strijdig is met EG- of WTO-regels. Evenmin zijn de regelingen vergelijkbaar met gebonden kredieten in het kader van de exportfinanciering.
- (12) Voorts zouden de regelingen geen mededingingsvervalsende gevolgen hebben. Volgens de Oostenrijkse autoriteiten is de invloed van een steunmaatregel op de prijs van een product in dit verband een centraal criterium. Daarbij dient een de minimis-drempel van 5 % in acht te worden genomen.
- (13) Ten slotte worden de gesteunde projecten in derde landen uitgevoerd en kunnen zij volgens de Oostenrijkse autoriteiten slechts onder zeer uitzonderlijke omstandigheden het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden in de zin van artikel 92, lid 1. Volgens de communautaire steunregels kan in probleemgevallen ad hoc worden opgetreden, zonder een lidstaat in de uitvoering van een steunregeling als zodanig te hinderen.
- (14) Zelfs wanneer de regelingen staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag zouden inhouden, zouden zij volgens de Oostenrijkse autoriteiten nog als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd, daar zij de verwezenlijking van belangrijke projecten van gemeenschappelijk Europees belang als bedoeld in artikel 92, lid 3, onder b), bevorderen. Dit standpunt vindt steun in:
- het algemene doel van de Europa-overeenkomsten en de samenwerkingsovereenkomsten met de LMOE (landen van Midden- en Oost-Europa) en de staten van de vroegere Sovjetunie;
 - de programma's van de Europese Unie met soortgelijke doelstellingen, zoals Phare en Tacis, met het instrument JOP voor de LMOE en het instrument ECIP voor de ontwikkelingslanden en landen van het Middellandse-Zeegebied, met inbegrip van medefinancieringsinstrumenten van de lidstaten, zoals uitdrukkelijk bepaald is in artikel 4 van de Phare-verordening⁽¹⁾;
 - het Gemeenschappelijke Standpunt (EG) nr. 6/95 van de Raad⁽²⁾, waarin de Raad het belang van de particuliere sector in het ontwikkelingsproces en
- de noodzaak investeringen aan te moedigen die in het belang van beide partijen zijn, heeft beklemtoond.
- (15) Daarenboven zou de steun, volgens de Oostenrijkse autoriteiten de economische ontwikkeling bevorderen van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is, zoals bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a), EG-Verdrag. Dit zou het geval zijn bij activiteiten in de LMOE, daar deze landen overeenkomstig artikel 63, lid 4, onder a), van de desbetreffende Europa-overeenkomsten als vergelijkbaar met streken in de Gemeenschap als bedoeld in artikel 92, lid 3, onder a), zijn erkend. Gelet op de in de artikelen 27 en 29 van de WTO-subsidiecodex vastgelegde voorkeurregeling geldt hetzelfde voor ontwikkelingslanden en opkomende industrielanden.
- (16) Naar het oordeel van de Oostenrijkse autoriteiten vergemakkelijken de steunregelingen ook de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag, daar zij investeringen van Oostenrijkse ondernemingen in het buitenland ondersteunen en er zo toe bijdragen dat de internationalisatiegraad van de Oostenrijkse economie het OESO-gemiddelde gaat benaderen.
- (17) Tenslotte verdedigen de Oostenrijkse autoriteiten de stelling dat ook buiten de EER overnemingen en het verwerven van deelnemingen voor steun in aanmerking kan komen. Voorts behoeft voor KMO's het begrip voor steun in aanmerking komende investering niet noodzakelijk samen te vallen met de definitie van „initiële investering”, zoals opgenomen in de regionale steunregels. Bovendien kan volgens de communautaire regels inzake regionale steun ook „investering in vaste activa door overneming van een onderneming die gesloten is of die zou hebben moeten sluiten indien een dergelijke overneming niet had plaatsgevonden” als „initiële investering” worden beschouwd⁽³⁾. Dit aspect zal bij overnames en participaties in het buitenland — in het bijzonder in Oost-Europa — vaak aan de orde komen.

IV

- (18) De onderneming Du Pont de Nemours International S.A. neemt in haar opmerkingen het standpunt in, dat deze regelingen een innoverende en pragmatische initiatief zijn om te voldoen aan de noodzaak in de landen van Midden- en Oost-Europa buitenlandse investeringen aan te trekken. Economische herstructureringsmaatregelen zijn van wezenlijk belang met het oog op een mogelijke opname van deze landen in de EU.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad van 18 december 1989 betreffende economische hulp ten gunste van de Republiek Hongarije en de Volksrepubliek Polen, PB nr. L 375 van 23. 12. 1989, blz. 11.

⁽²⁾ Gemeenschappelijk standpunt (EG) nr. 6/95, door de Raad vastgesteld op 22 mei 1995 met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../95 betreffende de tenuitvoerlegging van het financieel instrument „EC Investment Partners” ten behoeve van de landen van Latijns-Amerika, Azië en het Middellandse-Zeegebied en Zuid-Afrika, PB nr. C 160 van 26. 6. 1995, blz. 8.

⁽³⁾ Zie punt 25 (11) van de formele en materiële regels op het gebied van overheidssteun (richtsnoeren van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA), PB nr. L 231 van 3. 9. 1994, blz. 57.

V

Steunkarakter van de regelingen

- (19) Voor zover de maatregelen de oprichting van productievestigingen of -dochterondernemingen, de oprichting van gemeenschappelijke productieondernemingen, de verwerving van deelnemingen in bestaande ondernemingen of de overname van ondernemingen in derde landen ondersteunen, bevoordelen zij bepaalde ondernemingen of de productie van bepaalde goederen ten opzichte van ondernemingen die voor diezelfde werkzaamheden geen steun ontvangen.
- (20) Naar het oordeel van de Commissie kunnen steunmaatregelen ten gunste van directe buitenlandse investeringen van EU-ondernemingen worden vergeleken met steun aan ondernemingen die een aanzienlijk deel van hun productie uitvoeren. Met betrekking tot dit laatste geval heeft het Hof van Justitie voor recht verklaard „dat het wegens de interdependentie van de markten waarop de ondernemingen van de Gemeenschap opereren, niet is uitgesloten dat een steunmaatregel de intracommunautaire mededinging kan vervalsen, ook al exporteert de begunstigde onderneming nagenoeg haar gehele productie buiten de Gemeenschap”⁽¹⁾.
- (21) Uit de beide door de Oostenrijkse autoriteiten genoemde motiveringen voor de regeling blijkt, dat de maatregelen zowel voor de Oostenrijkse economie als voor de markt van de ontvangende landen effect moeten sorteren. De aan een Oostenrijkse onderneming verleende steun versterkt derhalve op zijn minst gedeeltelijk ook de positie van die onderneming op de binnenlandse markt ten opzichte van ondernemingen die voor dezelfde activiteiten geen steun ontvangen. Overigens kunnen in de EER gevestigde ondernemingen ook bij buitenlandse investeringen met elkaar concurreren. Bijgevolg moet ervan worden uitgegaan, dat elke steun die meer bedraagt dan de de minimis-limiet (zie de mededeling van de Commissie inzake de de minimis-steun⁽²⁾) de mededinging tussen ondernemingen in de EER vervalst of op zijn minst dreigt te vervalsen. De volgens de Oostenrijkse autoriteiten beperkte invloed van een steunmaatregel op de prijzen van producten waarvan de productie wordt gesubsidieerd, sluiten mogelijke gevolgen voor de mededinging tussen ondernemingen in de EER niet uit.
- (22) Hetzelfde geldt voor de beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de lidstaten (artikel 92 EG-Verdrag) of tussen de overeenkomstsluitende partijen (artikel 61 EER-Overeenkomst). Hoewel de invloed op het handelsverkeer waarschijnlijk bij steun ten behoeve van projecten in derde landen minder merkbaar is, kan deze toch niet a priori worden uitgesloten. Ook hier kan de vergelijking

worden gemaakt met een situatie, waarin er redelijkerwijs rekening mee moet worden gehouden dat een communautaire onderneming die een aanzienlijk deel van haar productie naar derde landen uitvoert, ten gevolge van de ontwikkelingen op de wereldmarkt haar activiteiten verlegt naar de interne markt van de Gemeenschap en dat de steun derhalve het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt⁽³⁾.

Daaruit kan worden geconcludeerd, dat het handelsverkeer tussen de lidstaten (artikel 92 EG-Verdrag) of tussen de overeenkomstsluitende partijen (artikel 61 EER-Overeenkomst) ongunstig wordt beïnvloed wanneer de in een derde land geproduceerde goederen in de EER worden wederingevoerd. Daarenboven kan dergelijke steun ook de positie van de in Oostenrijk en derhalve in de interne markt gevestigde steunontvangers versterken. In dergelijke gevallen kan de in het kader van de regeling verleende steun het handelsverkeer tussen de lidstaten rechtstreeks beïnvloeden.

- (23) Om de bovenstaande redenen valt de voorgenomen steunregeling onder artikel 92, lid 1, EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, EER-Overeenkomst. Dit is in het bijzonder het geval, omdat in het kader van deze regeling een onbeperkt aantal gevallen voor ondersteuning in aanmerking kan komen, waarbij het onmogelijk is de eventuele gevolgen van ieder concreet geval voor het handelsverkeer te voorzien. Dit belet de Commissie niet te concluderen, dat bepaalde concrete toepassingsgevallen van de onderzochte regelingen niet onder artikel 92, lid 1, EG-Verdrag vallen, met name wanneer het projecten in ontwikkelingslanden of landen die overgaan op een markteconomie betreft.

Voor steun in aanmerking komende kosten en steunintensiteit van de regelingen

- (24) Ten aanzien van het begrip „voor steun in aanmerking komende investering” heeft de Commissie zich om redenen van consistentie steeds op het standpunt gesteld, dat op investeringen van KMO's de in de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking⁽⁴⁾ neergelegde definitie moet worden toegepast. Volgens punt 18, onder a), van deze beginselen (dat overeenkomt met hoofdstuk 25, punt 11, van de richtsnoeren van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA waarnaar de Oostenrijkse Regering verwijst), zijn voor steun in aanmerking komende investeringen „initiële investeringen”, dat wil zeggen investeringen in vaste activa

— „bij vestiging van een nieuwe onderneming, de uitbreiding van een bestaande onderneming of de inschakeling van de onderneming bij een activiteit die een fundamentele wijziging meebrengt in

⁽¹⁾ Zaak C-142/87, België/Commissie („Tubemeuse”), Jurispr. 1990, blz. I-959, rechtsoverweging 35.

⁽²⁾ PB nr. C 68 van 9. 3. 1996, blz. 9.

⁽³⁾ Zaak C-142/87, België/Commissie („Tubemeuse”), Jurispr. 1990, blz. I-959, rechtsoverwegingen 38-40.

⁽⁴⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1979, blz. 9.

de productie of het productieproces van een bestaande onderneming (door middel van rationalisatie, herstructurering of modernisering)"

of

— „door overneming van een onderneming die gesloten is of die zou hebben moeten sluiten indien een dergelijke overneming achterwege was gebleven”.

- (25) Met betrekking tot de onderzochte regelingen stelt de Commissie vast, dat de leningen met lage rente rechtstreeks verband houden met projecten voor initiële investeringen in de zin van de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking. Volgens de gemeenschappelijke waarderingsmethode voor steunmaatregelen (zie punt 5 van de bijlage bij de resolutie van de Raad van 20 oktober 1971) bedraagt de maximaal toegestane steunintensiteit 7,5 %. Berekend op basis van de voor steun in aanmerking komende kosten, zoals bedoeld in punt 18, onder a), van de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking, kan de steunintensiteit evenwel maximaal 11,25 % (bruto) bedragen, wanneer de leningen met lage rente slechts voor twee derde voor investeringsmaatregelen worden gebruikt en niet aan de in het tweede streepje van vorige punt genoemde voorwaarden (overneming van een onderneming) is voldaan.

Beoordeling van de verenigbaarheid van de regelingen met de gemeenschappelijke markt

- (26) Steun ten behoeve van projecten in ontwikkelingslanden vormt mede een compensatie voor de aanzienlijke risico's die aan dergelijke investeringen verbonden zijn en draagt bij tot de ontwikkeling van de betrokken landen en tot de versteviging van de economische betrekkingen met die landen. De Commissie is zich bewust van het belang van directe investeringen in derde landen zowel voor de versteviging van de betrekkingen met die landen als voor de diversificatie en de internationalisatie van de Europese economie.
- (27) Anderzijds verbetert dergelijke steun naar alle waarschijnlijkheid de positie van de steunontvangers op de gemeenschappelijke markt alsmede hun vermogen om op de wereldmarkt te concurreren. Hoewel deze steun de „ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid" in de zin van artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag vergemakkelijkt, kunnen dergelijke maatregelen toch slechts worden toegestaan mits „de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad" (artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag, tweede deel van de eerste volzin).

- (28) Bij steun ten behoeve van directe buitenlandse investeringen (DBI) moet in de beoordeling rekening worden gehouden met twee bijkomende factoren, die normaal bij de beoordeling van de verenigbaarheid van een steunmaatregel geen grote rol spelen, te weten het internationale concurrentievermogen van de Europese industrie en het Europese belang bij een hechtere economische samenwerking met bepaalde derde landen. Met betrekking tot deze beide aspecten moet een evenwichtige verhouding tot stand worden gebracht ten aanzien van mogelijke nadelige gevolgen in de Gemeenschap, bijvoorbeeld het gevaar van bedrijfsverplaatsingen en een eventuele nadelige invloed op de werkgelegenheid.

Steun ten behoeve van het MKB

- (29) Steun die KMO's helpt hun specifieke problemen te overwinnen is volgens de kaderregeling inzake het MKB goedgekeurd. Erkend wordt dat het KMO's in vergelijking met grote ondernemingen bijzondere moeilijkheden ondervinden inzake de toegang tot de kapitaal- en kredietmarkt, waardoor hun ontwikkeling kan worden afgeremd. Uit de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf blijkt de positieve houding van de Commissie om KMO's door diverse maatregelen te ondersteunen bij het overwinnen van de genoemde specifieke problemen, in het bijzonder op het gebied van investeringssteun. De door de Commissie gemaakte analyse gaf geen aanleiding tot een onderscheid tussen investeringen binnen of buiten de Gemeenschap. Daaruit kan worden afgeleid, dat de kaderregeling van toepassing is op alle investeringen van KMO's, ongeacht de standplaats.

Bovendien zijn de problemen waarmee KMO's bij investeringen buiten de EER worden geconfronteerd, even groot als of nog groter dan bij investeringen binnen de EER. In het geval van KMO's kunnen de mogelijke nadelige gevolgen van directe buitenlandse investeringen voor de Europese economie, bijvoorbeeld in verband met de werkgelegenheidssituatie of het gevaar van bedrijfsverplaatsingen, als verwaarloosbaar worden beschouwd. Voorts garandeert de definitie van kosten die voor steun in aanmerking komen („initiële investeringen") dat de verplaatsing van een in de Gemeenschap gevestigd bedrijf naar een derde land niet voor steun in aanmerking kan komen.

- (30) De toepassing van de communautaire kaderregeling inzake het MKB op directe buitenlandse investeringen van KMO's veronderstelt dat de nationale steunregelingen de voor steun in aanmerking komende kosten in overeenstemming met de communautaire kaderregeling definiëren. De kosten die voor investeringssteun aan het MKB in aanmerking komen, zoals bedoeld in punt 4.1 van de MKB-kaderregeling, dienen derhalve in overeenstemming met punt 18, onder a), van de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking te worden gedefinieerd. Een andere

mogelijkheid is, dat bij de berekening van de steunintensiteit alleen rekening wordt gehouden met het gedeelte van de voor steun in aanmerking komende kosten dat aan de definitie van „initiële investeringen” voldoet. Oostenrijk moet er bijgevolg voor zorgen, dat het aanvaardbare maximumpercentage van 7,5 % voor middelgrote ondernemingen, berekend volgens de eerder beschreven methode, in acht wordt genomen. Elke steun die op andere kosten is gebaseerd dan die welke de Commissie gewoonlijk als in aanmerking komend aanvaardt en die bij berekening volgens de communautaire methode een steunintensiteit van meer dan 7,5 % oplevert, wordt door de Commissie aan een individueel onderzoek onderworpen. Ten aanzien van kleine ondernemingen kan worden vastgesteld dat het in de MKB-kaderregeling vastgestelde maximum van 15 % niet wordt overschreden.

(31) De toepasselijkheid van de MKB-kaderregeling wordt ondersteund door het beleid inzake KMO's dat de Commissie op andere gebieden voert:

- de Commissie is van oordeel dat de huidige situatie met betrekking tot de regels voor DBI in het bijzonder voor KMO's onbevredigend is, omdat deze ondernemingen niet over de noodzakelijke middelen beschikken om zich aan te passen aan de voortdurend veranderende voorwaarden voor directe investeringen in de ontvangende landen⁽¹⁾;
- in de conclusies van de Europese Raad van Cannes van 15 en 16 december 1995 wordt erkend dat het noodzakelijk is de internationalisatie van KMO's te bevorderen⁽²⁾;
- ook de samenwerkingsovereenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen bevatten bepalingen betreffende de aanmoediging van nauwe contacten tussen KMO's met het oog op de bevordering van handelsmogelijkheden en mogelijkheden voor industriële samenwerking⁽³⁾.

Steun ten behoeve van grotere ondernemingen

(32) In de regel beschouwt de Commissie investeringssteun ten behoeve van grotere ondernemingen als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Uitzonderingen zijn slechts mogelijk bij investeringssteun voor projecten in gebieden die voor steun in aanmerking komen. Volgens de Commissie kunnen de in artikel 92, lid 3, onder a) en c), EG-Verdrag opgenomen regionale uitzonderingsbepalingen niet worden toegepast op investeringen in derde landen. Daarenboven heeft het in sommige met LMOE gesloten Europa-overeenkomsten opgenomen artikel

64, lid 3, onder a), dat met de uitzonderingsbepaling van artikel 92, lid 3, onder a), overeenstemt, duidelijk enkel betrekking op steun van het betrokken land en dit kan dus niet worden toegepast op steun die een lidstaat van de Gemeenschap toekent voor investeringsprojecten van zijn ondernemingen in dat land.

(33) De Commissie bevestigt haar gunstige houding ten aanzien van projecten ter ondersteuning van de samenwerking met de landen van Midden- en Oost-Europa. De onderhavige steunregelingen voldoen echter niet aan de criteria die de Commissie bij de beoordeling van „projecten van gemeenschappelijk Europees belang” in de zin van artikel 92, lid 3, onder b), EG-Verdrag normaal hanteert. De regelingen maken geen deel uit van een grensoverschrijdend programma dat door twee of meer lidstaten gemeenschappelijk wordt gesteund of is overeengekomen om een gezamenlijk doel te bereiken. Niets wijst er ook op, dat de regelingen een onderdeel vormen van een ontwikkelings- of samenwerkingsstrategie voor het derde land waarin de gesteunde projecten zullen worden uitgevoerd. Voor de onderhavige projecten kan dan ook geen „gemeenschappelijk Europees belang” in de zin van artikel 92, lid 3, onder b), EG-Verdrag worden aangevoerd.

(34) De Commissie kan echter niet uitsluiten, dat steun voor bepaalde projecten van grote ondernemingen in het kader van de onderzochte regelingen geen staatssteun in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag is of van het algemene verbod kan worden vrijgesteld op grond van de uitzonderingsbepaling van artikel 92, lid 3, onder c). Om vast te stellen of dergelijke steunmaatregelen de handelsvoorwaarden niet op een met het gemeenschappelijke belang strijdige wijze ongunstig beïnvloeden, moet de Commissie onder meer

— verzekeren, dat de steun geen (verkapte) elementen van uitvoersteun bevat, en

— rekening houden met de gevolgen voor de werkgelegenheid in zowel het land van herkomst als het ontvangende land, de risico's van verplaatsing van dochterondernemingen of productie-eenheden uit lidstaten naar derde landen, de sectorale gevolgen en het aandeel van de binnenlandse productie, de noodzaak van de steun — waaronder de voorgenomen steunintensiteit — met het oog op het internationale concurrentievermogen van de Europese industrie en/of met het oog op de daaraan verbonden risico's voor investeringsprojecten in bepaalde derde landen.

Aangezien deze beoordeling van geval tot geval moet geschieden, moet de Commissie een afzonderlijke aanmelding eisen voor alle in het kader van de regeling voorgenomen steunmaatregelen ten behoeve van

⁽¹⁾ COM(95) 42 def., blz. 5.

⁽²⁾ SI 95/1000, blz. 14.

⁽³⁾ Zie bijvoorbeeld artikel 6 van het Voorstel betreffende de sluiting van de Samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Nepal, PB nr. C 338 van 16. 12. 1995, blz. 10, en artikel 12 van het Voorstel betreffende de sluiting van de interregionale Kaderovereenkomst voor samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Mercado Común del Sur en zijn lidstaten (Argentinië, Brazilië, Paraguay en Uruguay) anderzijds, PB nr. C 14 van 19. 1. 1996, blz. 4.

ondernemingen die niet als KMO in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen ⁽¹⁾ kunnen worden beschouwd.

VI

- (35) Naar het oordeel van de Commissie kan de steunregeling bijgevolg overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), EER-Overeenkomst, alsmede overeenkomstig de Communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd. Steun voor projecten van grote ondernemingen kan de Commissie evenwel niet toestaan. Daarom verlangt zij dat de Oostenrijkse regering elk desbetreffend voornemen overeenkomstig artikel 93, lid 3, EG-Verdrag afzonderlijk aanmeldt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De in het ERP-Oost-Europaprogramma van de Republiek Oostenrijk voorziene steunmaatregelen ten behoeve van kleine en middelgrote ondernemingen in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen zijn overeenkomstig artikel 92, lid 3, onder c), EG-Verdrag en artikel 61, lid 3, onder c), EER-Overeenkomst verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

Alle steun die de Republiek Oostenrijk in het kader van de in artikel 1 genoemde regeling aan ondernemingen wil verlenen die niet als kleine of middelgrote onderneming in de zin van de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen kunnen worden beschouwd, dient overeenkomstig artikel 93, lid 3, onder c), EG-Verdrag individueel te worden aangemeld.

Alle steun die de Republiek Oostenrijk aan kleine of middelgrote ondernemingen wil verlenen voor kosten die verschillen van die welke door de Commissie gebruikelijk

worden aanvaard als kosten die in aanmerking komen voor investeringssteun aan kleine en middelgrote ondernemingen overeenkomstig punt 4.1. van de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het MBK en de beginselen voor de coördinatie van steunregelingen met regionale strekking en die, berekend aan de hand van de door de Commissie aanvaarde, voor steun in aanmerking komende kosten, een steunintensiteit heeft van meer dan 15 % voor kleine ondernemingen en meer dan 7,5 % voor middelgrote ondernemingen, dient overeenkomstig artikel 93, lid 3, onder c), EG-Verdrag afzonderlijk te worden aangemeld.

Artikel 3

De Oostenrijkse regering wordt verzocht jaarlijks aan de Commissie een verslag over de toepassing van de regeling voor te leggen.

Artikel 4

De Oostenrijkse regering wordt erop gewezen dat de uitvoering van de regeling is onderworpen aan de regels inzake de cumulering van steun met uiteenlopende doelstelling ⁽²⁾ of van steun met dezelfde doelstelling ingevolge regelingen die door dezelfde autoriteit of door andere autoriteiten (centrale, gewestelijke en/of plaatselijke) zijn vastgesteld. In het laatste geval mag de voor de in artikel 1 genoemde regeling toegestane maximumgrens niet worden overschreden.

Voorts wordt de Oostenrijkse regering erop gewezen, dat zij de communautaire regels betreffende bepaalde sectoren, met name de onder het EGKS-Verdrag vallende sectoren, het vervoer, de visserij en de landbouw, met inbegrip van de verwerking en de afzet van landbouwproducten ⁽³⁾ in acht moet nemen.

Artikel 5

Deze beschikking is gericht tot de Republiek Oostenrijk.

Gedaan te Brussel, 5 juni 1996.

Voor de Commissie

Hans VAN DEN BROEK

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 107 van 30. 4. 1996, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. C 3 van 5. 1. 1985, blz. 2.

⁽³⁾ PB nr. C 29 van 2. 2. 1996, blz. 4.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 september 1996

houdende wijziging van Beschikking 92/317/EEG betreffende aan Hilaturas y Tejidos Andaluces SA, thans „Mediterráneo Técnica Textil SA” genaamd, en aan de koper van deze onderneming verleende steun

(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/242/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de betrokken partijen overeenkomstig artikel 93 van het EG-Verdrag in de gelegenheid te hebben gesteld hun opmerkingen te maken,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Hilaturas y Tejidos Andaluces SA (Hytasa), thans Mediterráneo Técnica Textil SA (MTT) genaamd, was een particuliere onderneming die, ingevolge financiële moeilijkheden, in 1982 door „Patrimonio del Estado” werd overgenomen. Hytasa produceerde in haar fabrieken in en rond Sevilla textielproducten.

Vanaf de overname in 1982 tot 1986 legde Patrimonio del Estado een herstructureringsplan ten uitvoer dat werd gefinancierd op grond van een Spaans programma voor sectoriële steun en van een kapitaalbreng ten bedrage van 6,6 miljard pta. Deze inspanningen verhinderden niet dat Hytasa slechte economische resultaten behaalde. Aan de vooravond van de Spaanse toetreding tot de Gemeenschap was het kapitaal van Hytasa zo goed als geheel verdwenen.

Naar aanleiding van een klacht in 1989 verzocht de Commissie de Spaanse regering om inlichtingen over beweerde kapitaalinjecties voor Hytasa vanaf 1986. Uit het antwoord van de Spaanse regering kon de Commissie afleiden, dat Hytasa kapitaalbrengen van 7,1 miljard pta had gekregen.

In 1990 deelde de Spaanse regering de Commissie mee dat Hytasa zou worden geprivatiseerd. De privatiseringsvoorwaarden omvatten een kapitaalbreng van 4,3 miljard pta door Patrimonio del Estado.

Uit de onderscheiden bidders voor Hytasa koos de Spaanse regering Hilaturas Gossypium SA, met zetel te Barcelona, en Industria Textil del Guadiana SA, met zetel

in Badajoz. De Spaanse regering was van oordeel, dat deze kopers de hoogste prijs boden in economische termen en tevens de beste waarborg voor de toekomstige levensvatbaarheid van de onderneming leken te bieden. Deze beoordeling was gebaseerd op het door de kopers voorgestelde herstelplan voor de onderneming, de financiële mogelijkheden waarover de kopers beschikten om de voorgenomen verdere kapitaalverhogingen uit te voeren, hun ervaring in de textielsector en het voordeel dat de kopers reeds industriële en commerciële structuren bezaten die het gemakkelijker zouden maken het bedrijfsplan van Hytasa uit te voeren.

Het koopcontract dat door de Spaanse regering werd toegezonden, bevatte de volgende verkoopvoorwaarden:

- de koopprijs voor alle aandelen van de onderneming werd vastgesteld op 100 miljoen pta;
- voor een periode van drie jaar:
 - verbonden de kopers zich ertoe hun aandelen niet te verkopen zonder voorafgaande toestemming van Patrimonio del Estado;
 - dienden wijzigingen in het aandelenbezit beperkt te blijven tot operaties waarbij het behoud van een meerderheidsdeelneming in handen van de kopers werd gewaarborgd;
 - zagen de kopers af van ontslagen, tenzij een akkoord werd bereikt met de vakbonden en dit geschiedde in het kader van regelingen voor vervroegde uittreding of tijdelijke ontslagen;
- gedurende een periode van vijf jaar zou geen dividend worden uitgekeerd; gedurende eenzelfde periode zouden de kopers de onderneming niet opsplitsen of delen ervan verkopen; zij zouden alle bij de koop aanwezige bedrijfsvoorzieningen en een gedeelte van het onroerend goed van de onderneming behouden;
- de opbrengst van de eventuele verkoop van andere onroerende goederen diende volledig in de onderneming te worden gehouden;
- de kopers dienden het in het koopcontract vervatte herstelplan uit te voeren;
- alle nieuwe merknamen en andere immateriële activa zouden eigendom van Hytasa worden;

- de kapitaalverhoging met 4,3 miljard pta die door Patrimonio op het tijdstip van de verkoop was uitgevoerd, diende te worden gebruikt om de financiële situatie van Hytasa te verbeteren, investeringen te doen en de ontslagen te financieren;
- de kopers zagen af van de financiële voordelen die zouden kunnen voortvloeien uit een oude vordering van Hytasa op Patrimonio. Zij beschouwden de op 30 juni 1990 afgesloten balans van Hytasa als deel van het contract, op voorwaarde dat alle belangrijke financiële gebeurtenissen die voortvloeien uit aan de verkoop voorafgaande operaties, voor rekening van de koper zijn;
- de verkopers verplichtten zich het kapitaal van de onderneming met 3,7 miljard pta te verhogen en 25 % van dat bedrag op het tijdstip van de verkoop te voldoen.

In juli 1990⁽¹⁾ leidde de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, in met betrekking tot het tussen de datum van toetreding van Spanje in 1986 en 1988 door de staat aan Hytasa verschaft kapitaal ten bedrage van 7,1 miljard pta, alsmede de mogelijke extra steun die de staat had kunnen verlenen in het kader van de verkoop van de onderneming. De Commissie was van mening, dat deze financiële maatregelen steun vormden in de zin van artikel 92, lid 1, en dat de afwijkingen van artikel 92, leden 2 en 3, niet op deze steun van toepassing leken te zijn. Dit besluit werd bij brief van 3 augustus 1990 aan de Spaanse regering meegedeeld.

Op 16 oktober 1990 maakte de Spaanse regering haar opmerkingen in het kader van de procedure. Naast andere argumenten stelde de Spaanse regering dat met de verkoop van Hytasa geen staatssteun was gemoeid, aangezien de onderneming aan de hoogstbiedende was verkocht na op de internationale markt te zijn aangeboden.

Naderhand wees genoemde regering erop, dat zelfs wanneer de verkoopvoorwaarden steun inhielden, de verkoop van Hytasa meer was dan het in particuliere handen geven van de onderneming. Het betekende, dat een door de kopers ontworpen herstelplan zou worden uitgevoerd en dat de kopers met een kapitaalbreng van 3,7 miljard pta aan de financiering ervan zouden bijdragen en hun know-how in de activa van de onderneming zouden incorporeren. Haars inziens was de verkoop niet bedoeld om de onderneming eenvoudig in bedrijf te houden, doch om het economische, technische en financiële herstel ervan te bewerkstelligen; de overheidsmaatregelen waren derhalve in overeenstemming met de Gemeenschapswetgeving.

De Spaanse regering merkte ook op dat, gezien de vestiging van de onderneming in Sevilla, dat voor regionale steun in aanmerking komt, de afwijking van artikel 92, lid 3, onder a), van toepassing zou kunnen zijn.

De Duitse Federatie van Textielproducenten maakte haar opmerkingen in het kader van de procedure bij brief van

21 januari 1991 bekend. Deze opmerkingen werden bij brief van 6 februari 1991 aan de Spaanse regering meegedeeld. De Spaanse regering beantwoordde deze bij brief van 27 maart 1991.

Een door de nieuwe eigenaren opgesteld herstructureeringsplan werd door de Spaanse regering bij haar opmerkingen betreffende de inleiding van de procedure overgelegd. Het plan omvatte de tenuitvoerlegging van een investeringsprogramma ter waarde van 2,5 miljard pta. De voornaamste maatregelen hadden betrekking op de katoensector. Er werd een toename van de productie van eindproducten van 80 tot 300 % ten opzichte van 1989 verwacht.

Het plan voorzag tevens in een vermindering van het personeel van 1 050 werknemers in 1990 tot 700 in 1992, door vervroegde pensionering en ontslagvergoedingen. De door Hytasa te dragen kosten voor ontslagvergoedingen werden op ongeveer 2,040 miljard pta geraamd.

Overeenkomstig het plan moest de financiële situatie van Hytasa geleidelijk verbeteren. Na een verlies van 1,957 miljard pta in 1990, verwachtte de onderneming voor 1994 een kleine winst van 139 miljoen pta.

De Commissie uitte haar twijfel betreffende dit herstelplan op een bijeenkomst met vertegenwoordigers van Patrimonio del Estado op 18 maart 1991 en verzocht de Spaanse regering om een herzien herstructureeringsplan in te dienen. De Spaanse regering legde op 13 juni 1991 een nieuw plan voor.

Het plan bevatte wijzigingen in het beleid van Hytasa op het gebied van productie en afzet. De onderneming zou slechts eindproducten afzetten en de productie hiervan, naargelang het product, tussen 50 en 230 % opvoeren. Nieuwe categorieën producten zouden worden ontwikkeld, met meer nadruk op vormgeving en mode, teneinde een hogere verkoopwaarde voor het product te krijgen.

De productiecapaciteit van de activiteiten op het gebied van spinnen en weven zou ten opzichte van 1989 met 51 tot 40 % worden verminderd. Teneinde in de extra behoeften aan halffabrikaten te voorzien, zou de onderneming een beroep doen op externe leveranciers.

Het werknemersbestand zou worden teruggebracht van 1 050 in 1990 tot 720 in 1992. De totale kosten van deze afvloeiing werden geraamd op 1,250 miljard pta (750 miljoen pta in 1990 en 500 miljoen pta in 1991).

In 1991 en 1992 zou de onderneming verlies leiden; voor 1993 werd een bescheiden winst van 95 miljoen pta verwacht. In 1994 zou de onderneming een winst van 716 miljoen pta boeken.

In het kader van de bovengenoemde procedure van artikel 93, lid 2, gaf de Commissie op 25 maart 1992 Beschikking 92/317/EEG⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 20. 12. 1990, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 171 van 26. 6. 1992, blz. 54.

In deze beschikking werd vastgesteld dat de interventies van Patrimonio del Estado met betrekking tot Hytasa als staatssteun moesten worden beschouwd, gezien het openbare karakter van de financiële middelen van Patrimonio en omdat Patrimonio del Estado niet op basis van „het beginsel van de particuliere investeerder in een markt economie” had gehandeld.

In Beschikking 92/317/EEG oordeelde de Commissie, dat het in de periode 1986-1988 aan Hytasa verschaft kapitaal ten bedrage van 7,1 miljard pta op onrechtmatige wijze was verleend, daar dit niet overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag was aangemeld. De Commissie hield echter rekening met het feit dat het Spaanse industriebeleid met betrekking tot overheidsbedrijven vóór de toetreding op 1 januari 1986 soms was gebaseerd op beginselen die radicaal verschilden van die welke aan het mededingingsbeleid van het Verdrag ten grondslag liggen en dat deze ondernemingen zich na de toetreding hadden moeten aanpassen aan een nieuw mededingingsklimaat. De kapitaalbreng in Hytasa van 7,1 miljard pta had in hoofdzaak ten doel die aanpassing te vergemakkelijken en niet om haar activiteiten op kunstmatige wijze nieuw leven in te blazen. Op grond daarvan concludeerde de Commissie in artikel 1 van haar beschikking dat de steunmaatregel aan de voorwaarden voldeed om voor de afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), in aanmerking te komen.

De Commissie oordeelde echter in haar beschikking van 25 maart 1992 de steun van 4,2 miljard pta⁽¹⁾ die is begrepen in het kapitaal dat vóór de privatisering van Hytasa in juli 1990 door Patrimonio del Estado aan eerstgenoemde was verstrekt, onverenigbaar met het Gemeenschapsrecht, daar hij door de Spaanse regering in strijd met artikel 93, lid 3, was verleend. De Commissie achtte deze steun ook onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, daar hij aan geen van de voorwaarden voldeed die moeten zijn vervuld om voor één van de in artikel 92, leden 2 en 3, genoemde afwijkingen in aanmerking te komen.

Met betrekking tot artikel 92, lid 3, onder a), meende de Commissie dat, hoewel Hytasa in Sevilla is gevestigd, een gebied dat voor regionale steun ingevolge dit artikel in aanmerking komt, de betrokken steunmaatregel niet in het kader van door de Commissie vooraf goedgekeurde regionale steunregelingen was verleend, doch op grond van een specifiek besluit van de Spaanse regering. Bovendien oordeelde zij dat, zelfs wanneer de steun als regionale steun in aanmerking werd genomen, hij niet verenigbaar met artikel 92, lid 3, onder a), zou zijn, omdat hij niet bijdraagt tot de werkelijke ontwikkeling van de streek op lange termijn.

Ten aanzien van artikel 92, lid 3, onder c), kwam de Commissie, na nauwgezet onderzoek van het oorspronkelijk herstructureringsplan en van de herziene versie, tot het oordeel, dat de geplande verlagingen van de productie

en de afzet van halfabrikaten ruimschoots worden teniet gedaan door de toename van de productie en de afzet van eindproducten. Op basis daarvan oordeelde de Commissie, dat het herstructureringsplan van Hytasa niet voldoende compensatie voor de steun bood.

Wat de in het herstructureringsplan opgenomen afvloeiing van werknemers betreft, achtte de Commissie het op basis van de op het moment van Beschikking 92/317/EEG gerealiseerde inkrimping, niet mogelijk, dat de doelstelling van een vermindering tot 720 arbeidsplaatsen in 1992 kon worden bereikt.

In de artikelen 2 en 3 van de beschikking werd de steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard en werd Patrimonio del Estado derhalve gelast, 4,2 miljard pta van de onderneming terug te vorderen.

II

Op 19 juni 1992 verzocht Spanje op grond van artikel 173 van het EG-Verdrag om nietigverklaring van de artikelen 2, 3, 4 en 5 van Beschikking 92/317/EEG.

In zijn arrest van 14 september 1994, gevoegde zaken C-278/92, C-279/92 en C-280/92, Spanje tegen Commissie⁽²⁾, aanvaardde het Hof van Justitie de opvatting dat het steunelement van 4,2 miljard pta steun in de zin van artikel 92, lid 1, vormde. Het Hof aanvaardde tevens dat dit steunelement onwettig was, daar het in strijd met artikel 93, lid 3, was toegekend.

Volgens het Hof van Justitie was de Commissie, gelet op haar mededeling inzake regionale steunregelingen⁽³⁾, terecht van mening dat ad hoc steunmaatregelen in beginsel niet voldoen aan het criterium van regionale specificiteit. In die omstandigheden moet de betrokken lidstaat aantonen, dat die steunmaatregelen inderdaad aan het criterium van regionale specificiteit voldoen. Volgens het Hof moet de Commissie echter eerst nader preciseren, op grond van welke criteria zij ad hoc steunmaatregelen bij wijze van uitzondering van regionale aard acht, omdat het feit dat steun is toegekend op basis van ad hoc beslissingen niet kan uitsluiten dat zij als regionale steunmaatregelen in de zin van artikel 93, lid 3, onder a), kunnen worden aangemerkt.

Het Hof van Justitie was van oordeel, dat de Commissie haar standpunt dat het nieuwe herstructureringsplan de levensvatbaarheid van Hytasa niet kon garanderen, onvoldoende had gemotiveerd. De Commissie had de invloed van het herziene plan op het herstel van de rentabiliteit van Hytasa niet geanalyseerd, doch het Hof achtte een dergelijke analyse in dit geval noodzakelijk, omdat het nieuwe herstructureringsplan voorzag in een radicale heroriëntering van de productie naar de vervaardiging van eindproducten. Het Hof oordeelde derhalve dat de analyse van de Commissie betreffende de verenigbaarheid van de steun met artikel 92, lid 3, onder a), niet voldeed aan de criteria die zij zelf had vastgesteld.

⁽¹⁾ Dit steunelement wordt verkregen door het door de koper voor de onderneming betaalde bedrag van 100 miljoen pta af te trekken van de door Patrimonio del Estado verrichte kapitaalbreng van 4,3 miljard pta.

⁽²⁾ Jurispr. 1994, blz. I-4103.

⁽³⁾ PB nr. C 31 van 3. 2. 1979, blz. 9.

Op grond hiervan verklaarde het Hof van Justitie de artikelen 2, tweede alinea, 3, 4 en 5 van Beschikking 92/137/EEG nietig. De procedure krachtens artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag blijft derhalve hangende. Aangezien Beschikking 92/317/EEG door dit arrest gedeeltelijk nietig werd verklaard, dient de Commissie thans een beschikking houdende wijziging van haar beschikking van 25 maart 1992 te geven, die de procedure beëindigt.

III

Teneinde ten volle recht te doen aan het arrest van het Hof van Justitie dient de Commissie opnieuw te beoordelen of de door Patrimonio del Estado aan Hytasa in het kader van haar privatisering verleende steun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt.

In artikel 92, lid 2, van het EG-Verdrag worden de gevallen opgesomd, waarin steun die voldoet aan de in het eerste lid van dat artikel gegeven definitie, verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan zijn. De steunmaatregelen ten behoeve van Hytasa komen voor geen van deze gevallen in aanmerking.

In artikel 92, lid 3, worden steunmaatregelen opgesomd die als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kunnen worden beschouwd. In punt a) wordt verwezen naar steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst. Punt c) betreft steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

De bij de privatisering aan Hytasa verleende steun werd niet in het kader van een regionale regeling, doch op basis van een ad hoc beslissing toegekend. Zoals reeds vermeld in deel II van deze beschikking, heeft het Hof van Justitie in zijn arrest van 14 september 1994 vastgesteld dat het feit dat steun is toegekend op basis van ad hoc beslissingen niet kan uitsluiten dat zij als regionale steunmaatregelen in de zin van artikel 93, lid 3, onder a), kunnen worden aangemerkt. Bijgevolg dient te worden vastgesteld, of de steun voor Hytasa verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden geacht, niet alleen krachtens artikel 92, lid 3, onder c), maar ook krachtens punt a) van dit artikel⁽¹⁾.

Op het tijdstip dat de steun werd verleend, had de Commissie haar beleid inzake herstructureringssteun uiteengezet in punt 228 van het achtste mededingingsverslag. Zij heeft als strikte voorwaarden gesteld, dat de herstructureringssteun wordt gekoppeld aan de verwezenlijking van een gezond herstructurerings/omschakelings-

programma en dat de steun daadwerkelijk bijdraagt tot het herstel van de rentabiliteit van de betrokken productielijnen. De intensiteit en het bedrag daarvan moeten worden beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is om de onderneming te ondersteunen gedurende de onvermijdelijke overgangperiode voordat een dergelijk programma effect sorteert. Dit impliceert een duidelijk afgebakende duur en een voldoende degressiviteit. Deze voorwaarden moeten strikt worden nagekomen; anders bestaat het gevaar dat sociale of industriële problemen van de ene naar de andere lidstaat worden overgebracht en dat de begunstigde ondernemingen alleen uitstel verkrijgen, aangezien hun problemen zich na verloop van tijd weer in ergere mate kunnen voordoen.

Toen de Commissie het eerste herstructureringsplan voor Hytasa ontving, meende zij niet dat dit de levensvatbaarheid van de onderneming garandeerde. Zij verzocht de Spaanse regering derhalve een nieuw plan voor te leggen waardoor deze wel zou zijn verzekerd.

De Spaanse regering legde een nieuw plan voor, dat de periode bestreek van 1991 tot 1994, het jaar waarin de onderneming opnieuw rendabel zou worden. Het plan bevatte een radicale heroriëntering van de activiteiten, die zouden worden geconcentreerd op de eindfase van het productieproces. Er was tevens sprake van een daling enerzijds en opvoering anderzijds van de productiecapaciteit, waardoor er geen duidelijke elementen voorhanden waren om een mogelijke vermindering van de bedrijfsactiviteiten te beoordelen.

Volgens het plan zou het aandeel van afgewerkte katoenproducten in de omzet stijgen van 42 % in 1990 tot 64 % in 1994, terwijl het aandeel van katoenen weefsels zou vermeerderen van 10 % in 1990 tot 20 % in 1994. In dezelfde periode zou het aandeel van afgewerkte wolproducten in de omzet van 31 % tot 16 % afnemen.

Na het herstructureringsproces zou het personeel 720 werknemers omvatten, in vergelijking met de in het oorspronkelijke plan genoemde 700.

Het steunbedrag (4,2 miljard pta) overschreed ruimschoots het voorgenomen investeringsniveau (2,5 miljard pta). Volgens de balans van de onderneming bedroegen de netto-investeringen 1,418 miljard pta in 1991 en 1 miljard pta in 1992. Aangezien in deze nettocijfers ook de waarde van de gesloten capaciteit was begrepen (als negatieve cijfers), waren de nieuwe investeringen nog hoger dan vermeld.

Uit de voorgelegde balans bleek dat de onderneming een ongebruikelijk hoge eigen-vermogen/kapitaal verhouding had en enorm veel activa had. In 1991 hadden de in de balans voorkomende activa van de onderneming een waarde van 14,991 miljard pta, in vergelijking met een totaal bedrijfsinkomen van 3,173 miljard pta. De daaruit voortvloeiende omlooptijd van activa van 0,2 in 1991, een verhouding die wijst op de mogelijkheid van de onderneming omzet te scheppen door het gebruik van haar activa, wijst erop dat het productievolume van de onderneming

⁽¹⁾ De in artikel 92, lid 3, onder b) en d), genoemde afwijkingen zijn in dit geval niet toepasselijk.

te laag was en/of dat de onderneming onnodige activa in stand hield. Beide mogelijkheden zouden een negatieve invloed gehad hebben op de rentabiliteit van de onderneming, aangezien de depreciatie veel te hoog zou zijn geweest in verhouding tot de omzet en de omvang van de activa die zouden moeten worden gefinancierd. Zelfs in 1994 — toen de onderneming verondersteld werd levensvatbaar te worden — zou de totale omlooptijd van de activa van 0,5 veel te laag zijn geweest.

Volgens de analyse van de Commissie bezat de onderneming enorm grote voorraden, vooral in 1991, toen de voorraden in dagomzet uitgedrukt 429 dagen bedroegen. In de daarop volgende voorlopige balansen voor de volgende jaren veranderde de omvang van de voorraden niet. Dit is opmerkelijk, omdat een vermindering van de voorraden noodzakelijk zou zijn geweest voor een succesvolle herstructurering. In dit verband moet worden opgemerkt, dat een vergelijking tussen de verwachte productie van afgewerkte katoenproducten en de verwachte verkoop een beeld oplevert van een stijgende overproductie tussen 1991 en 1994 ten bedrage van 3 miljard pta. In verhouding tot de netto-omzet in 1991 (3,173 miljard pta) is dit bijna 100 %.

Het hoofdprobleem van de onderneming was haar lage rentabiliteit. De Commissie merkt op dat, om de levensvatbaarheid van de onderneming aan te tonen, in het herstructureringsplan van een aantal wezenlijke hypothesen werd uitgegaan die niet verder werden uitgelegd. Deze betroffen met name een aanzienlijke stijging van de omzet tussen 1991 en 1994, beduidend hogere prijzen per verkochte eenheid afgewerkte katoenproducten en een belangrijke verbetering van de arbeidsproductiviteit.

Naar verwachting zou de omzet tussen 1991 en 1992, met 70 % stijgen tot 136 % in 1994. In vergelijking met de totale omzet in 1991 zou het volume van de afgewerkte katoenproducten en -kleding met 83 % vermeerdere in 1992, met 120 % in 1993 en met 175 % in 1994. Gezien de kostenstructuur van de onderneming was een omzetstijging van essentieel belang voor de herstructurering. De Spaanse regering heeft echter geen verklaring gegeven die deze stijging rechtvaardigt, met name niet van die tussen 1991 en 1992. Aangezien de onderneming nieuwe producten zou produceren en verkopen, wat over het algemeen in het begin specifieke problemen oplevert, zijn deze prognoses veel te optimistisch.

Volgens het plan zou voor de voornaamste productielijn van de onderneming, die voor afgewerkte katoenproducten, de gemiddelde prijs per eenheid tussen 1990 en 1991 met 53 % stijgen. Dit is een cruciale hypothese, maar er werd geen verdere informatie gegeven die dit prijsniveau zou kunnen rechtvaardigen. De onderneming zou in 1994 niet rendabel kunnen zijn indien de gemiddelde prijs per eenheid voor afgewerkte katoenproducten 15 % lager zou zijn dan was berekend in het herstructureringsplan, zelfs indien tussen 1990 en 1991 een stijging van 30 % was bereikt.

Om vast te stellen of de verbetering van de kostenstructuur van het personeel betrouwbaar was, heeft de Commissie het aantal geproduceerde ton, meter en eenheden per werknemer en per jaar berekend, en vervolgens deze cijfers vergeleken met de productiviteitsniveaus van 1990 en 1991. Volgens het herstructureringsplan zou het merendeel van het personeel werkzaam zijn in het spinnen en weven van katoen en wol, alsook in de productie van afgewerkte katoenproducten. Hoewel uit de cijfers blijkt dat de arbeidsproductiviteit zeer laag was en kon worden verbeterd, was het in het herstructureringsprogramma opgenomen herstel zeer drastisch en diende dit in zeer korte tijd te worden verwezenlijkt. Volgens de analyse van de Commissie kon worden verwacht dat de arbeidsproductiviteit inzake afgewerkte katoenproducten tussen 1991 en 1992 met 71 % zou stijgen, en tussen 1991 en 1993 met 105 %. De productiviteit op het gebied van katoenen kleding zou tussen 1991 en 1992 met 83 % vermeerdere en in 1994 met 175 %. De productiviteit op het gebied van het spinnen en weven van katoenproducten zou tussen 1991 en 1992 met 60 % stijgen. Zelfs wanneer 1991 als een onproductief jaar wordt beschouwd en de productiecijfers per werknemer zouden worden vergeleken met die van 1990, zou de veronderstelde stijging nog enorm groot zijn geweest.

Terwijl de onderneming voornemens was haar omzet in een periode van vier jaar met meer dan 130 % te verhogen, zou het administratief personeel worden teruggebracht van 291 personen in 1990 tot 188 in 1994, wat een vermindering van 55 % betekent. Dit zou slechts mogelijk zijn geweest indien bepaalde administratieve taken door extern personeel zouden worden uitgevoerd, wat weer een aanzienlijke stijging van de kosten voor externe diensten zou meebrengen; hiermee werd in het herstructureringsplan echter geen rekening gehouden.

De belangrijke uitbreiding die werd gepland voor de verkoop van katoenen kleding, die als verbruiksgoederen werden beschouwd, en de toenemende behoefte aan half-fabrikaten als gevolg van de beperking van de productiecapaciteit, hadden moeten leiden tot een stijging van de hoeveelheid grondstoffen en verbruiksgoederen; niettemin bleven de berekende kosten tamelijk laag. Jammer genoeg bevatte het plan geen bijkomende inlichtingen betreffende de winstmarges of de behoefte aan half-fabrikaten.

Gezien het bovenstaande en gelet op het feit dat bepaalde in het herstructureringsplan opgenomen cijfers niet op een zinvolle manier zijn voorgesteld, moet de Commissie tot de conclusie komen, dat de hypothesen op grond waarvan de duurzame levensvatbaarheid van de onderneming binnen een redelijke termijn werd aangetoond, onrealistisch en onbetrouwbaar zijn, omdat zij niet algemeen kunnen worden erkend en er geen bewijzen zijn geleverd die deze zouden kunnen rechtvaardigen.

De mogelijkheid van de onderneming om haar schulden af te lossen op basis van een lager (en meer realistisch) omzetcijfer doet ook twijfel rijzen. Volgens het plan zou de onderneming in 1994 een positief resultaat boeken

(ongeveer 716 miljoen pta). Het is niet duidelijk hoe de eigenaren van de onderneming een herstructureringsproces hadden kunnen uitvoeren en financieren dat langer zou kunnen duren dan in het plan was voorzien.

Het gebrek aan geloofwaardigheid van het tweede herstructureringsplan vormt juist het probleem voor de Commissie. Zoals reeds werd vermeld, heeft, behalve het feit dat het plan was gebaseerd op prognoses die op zijn minst als zeer optimistisch kunnen worden aangemerkt, de Spaanse regering de laatste jaren geen enkel element aangebracht waardoor de Commissie ervan kan worden overtuigd, dat de steun inderdaad de herstructurering en de levensvatbaarheid van de onderneming ten goede komt. Voorts dient de Commissie ermee rekening te houden, dat de kopers hun verplichting ingevolge het koopcontract om over te gaan tot storting van 25 % van de kapitaalverhoging, te weten 925 miljoen pta op een totaal van 3,7 miljard pta, niet wilden of konden nakomen.

Volgens de informatie van de Commissie werd bij de verkoop slechts 512 miljoen pta overgemaakt, of de helft van het overeengekomen bedrag, en was tot het tijdstip waarop Beschikking 62/317/EEG werd vastgesteld, geen verdere aanbetaling gedaan. Dit doet ernstige twijfel rijzen over de mogelijkheid en de wil van de kopers om te voldoen aan hun verplichting om het kapitaal van Hytasa met 3,7 miljard pta te verhogen. De Commissie moet bijgevolg concluderen dat, gezien het gebrek aan financiële middelen waarop de onderneming rechtmatig kon rekenen, zowel de haalbaarheid van de operatie als het toekomstige bestaan van de onderneming, die afhankelijk waren van de hoeveelheid toegewezen middelen en de snelheid waarmee deze beschikbaar zouden worden gesteld, in gevaar zijn.

De Commissie is van oordeel dat het feit dat de te herstructureren onderneming zich in een voor regionale steun in aanmerking komend gebied bevindt, niet een toegeeflijke houding ten aanzien van de herstructureringssteun rechtvaardigt. Op middellange of lange termijn kan de kunstmatige ondersteuning van niet levensvatbare ondernemingen niet worden beschouwd als vallende onder de afwijking van artikel 92, lid 3, onder a), en is zij bijzonder schadelijk voor de economie van deze regio's, waar de beperkte middelen die uit hoofde van regionale programma's beschikbaar worden gesteld, dienen te worden gebruikt om rijkdom te scheppen en zo de structurele achterstand te neutraliseren. Daarom dient het herstructureringsproces de economische levensvatbaarheid van de onderneming te garanderen, teneinde bij te dragen tot de werkelijke ontwikkeling van de streek zonder dat blijvende steun is vereist.

Volgens de Commissie kan het door de Spaanse regering ingediende herstructureringsplan voor Hytasa de levensvatbaarheid op lange termijn van de onderneming niet garanderen. Bijgevolg kan er niet van worden uitgegaan, dat de steun de economische ontwikkeling van de streek bevordert in de zin van artikel 92, lid 3, onder a), en dat hij verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt in de zin van dat artikel.

Voorts kan deze steun ook niet als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden aangemerkt op grond

van de in artikel 92, lid 3, onder c), opgenomen afwijking. De Commissie is van mening, dat steunmaatregelen ten behoeve van ondernemingen die in moeilijkheden verkeren een groot risico voor de gemeenschappelijke markt inhouden, omdat zij het structurele-aanpassingsproces kunnen belemmeren of onnodig vertragen door ondernemingen in leven te houden die in normale marktomstandigheden zouden verdwijnen of worden geherstructureerd. Daarom eist de Commissie dat deze steun afhankelijk wordt gesteld van de uitvoering van een degelijk herstructurerings- of omschakelingsprogramma, dat de levensvatbaarheid op lange termijn van de begunstigde kan herstellen. Omdat de levensvatbaarheid van Hytasa in het voorgelegde herstructureringsplan niet was verzekerd, is de afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), niet van toepassing.

De opvatting van de Commissie, dat het voornoemde herstructureringsplan de levensvatbaarheid van de onderneming niet kon herstellen, wordt bevestigd door de financiële interventies die de Spaanse regering moest doen na 1992. Het herstructureringsplan werd nooit uitgevoerd. Na het faillissement van een der eigenaren, Hilaturas Gossypium, kocht Improasa, de beheersmaatschappij van Patrimonio del Estado, in 1992 30 % van de aandelen van MTT. Diverse eigendommen van MTT werden voor een bedrag van 726 miljoen pta ten behoeve van Improasa verhypothekerd. Improasa kocht ook door MTT uitgegeven promesses ten bedrage van 4,660 miljard pta.

In 1992 verkreeg de onderneming twee kredieten van het Instituto de Fomento de Andalucía (IFA)⁽¹⁾ voor een totaal bedrag van 300 miljoen pta, in het kader van een door de Commissie goedgekeurde steunregeling⁽²⁾. MTT bevindt zich thans in een moeilijke financiële situatie, met passiva van ongeveer 10 miljard pta, zodat de bevoegde Spaanse autoriteiten hebben besloten de betaling voor onbepaalde tijd op te schorten, met het oog op de liquidatie van de onderneming en de daaropvolgende verkoop van de activa teneinde de schulden af te lossen.

IV

In gevallen waarin steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt geacht, verlangt de Commissie dat de lidstaten de steun van de begunstigten terugvorderen. (Zie dienaangaande de mededeling van de Commissie van 24 november 1983⁽³⁾), alsmede de arresten van het Hof van Justitie in de zaken 70/72, Commissie tegen Duitsland⁽⁴⁾, en 310/85, Deufil tegen Commissie⁽⁵⁾). Aangezien dit het geval is voor de steun ten behoeve van Hytasa, die het voorwerp van deze beschikking vormt, moet de aan deze onderneming toegekende 4,2 miljard pta worden terugbetaald.

⁽¹⁾ IFA is een openbaar lichaam dat tot de Autonome Gemeenschap van Andalusië behoort.

⁽²⁾ Staatssteun nr. 624/92.

⁽³⁾ PB nr. C 318 van 24. 11. 1983, blz. 3.

⁽⁴⁾ Jurispr. 1973, blz. 813.

⁽⁵⁾ Jurispr. 1987, blz. 901.

De terugvordering moet geschieden overeenkomstig de Spaanse wetgeving, met name de bepalingen inzake de rente wegens te late betaling van schulden aan de staat, welke rente verschuldigd is vanaf de datum waarop de onwettige steun is verleend. (Zie in dit verband brief SG(91) D/4577 van de Commissie aan de lidstaten van 4 maart 1991, alsmede het arrest van het Hof van Justitie in zaak C-142/87, België tegen Commissie⁽¹⁾).

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten bij de terugvordering van de steun deze bepalingen zodanig worden toegepast, dat de door het Gemeenschapsrecht verlangde terugvordering niet praktisch onmogelijk wordt gemaakt. Eventuele procesrechtelijke of andere moeilijkheden met betrekking tot de uitvoering van de beschikking kunnen de wettigheid van de beschikking niet beïnvloeden (voren genoemde zaak C-142/87).

Volgens het indertijd door de Spaanse regering en de kopers gesloten koopcontract moeten belangrijke financiële gebeurtenissen die zich voordoen als gevolg van handelingen die aan de verkoop van de onderneming voorafgaan, voor rekening van de verkoper worden gebracht. Op grond van deze bepaling zou de staat de kopers kunnen compenseren voor hun verplichting tot terugbetaling van de steun die door de Commissie onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt geacht. Zoals reeds in Beschikking 92/317/EEG werd gesteld, is de Commissie van oordeel dat dit vanzelfsprekend de beschikking zou ontkrachten en de door de steun veroorzaakte vervalsing van de mededinging zou doen voortduren. Deze bepaling vormt derhalve een middel om de Verdragsregels inzake steunmaatregelen te omzeilen, waardoor zij van hun effect worden beroofd. Bijgevolg dient deze bepaling krachtens de voorrang van het Gemeenschapsrecht geen toepassing te vinden, en zal de onderneming die van het ongerechtvaardigde voordeel als gevolg van de onwettige steun heeft geprofiteerd, deze steun moeten terugbetalen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Beschikking 92/317/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 2, tweede alinea, komt als volgt te luiden:

„Deze steun is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92, lid 1, van het

EG-Verdrag, daar hij niet voldoet aan de voorwaarden om voor één van de in de leden 2 en 3 van dit artikel genoemde afwijkingen in aanmerking te komen.”.

2. Artikel 3 komt als volgt te luiden:

„Artikel 3

Patrimonio del Estado dient van Mediterráneo Técnica Textil SA, voorheen Hilaturas y Tejidos Andaluces SA (Hytasa), de verleende steun van 4,2 miljard pta terug te vorderen. De terugvordering dient overeenkomstig de Spaanse wetgeving te geschieden, met name de bepalingen welke betrekking hebben op de rente wegens te late betaling van schulden aan de staat, welke rente verschuldigd is vanaf de datum waarop de onwettige steun is verleend.

Deze bepalingen moeten aldus worden toegepast, dat de door het Gemeenschapsrecht verlangde terugvordering niet praktisch onmogelijk wordt gemaakt. Eventuele procesrechtelijke of andere moeilijkheden met betrekking tot de uitvoering van de beschikking kunnen de effectiviteit van de beschikking niet beïnvloeden.”.

3. Artikel 4 komt als volgt te luiden:

„Artikel 4

Een overeenkomst waarbij de kopers van Hilaturas y Tejidos Andaluces SA met betrekking tot de bij deze beschikking opgelegde verplichting om de ontvangen steun terug te betalen, door de staat of door Patrimonio del Estado worden gecompenseerd, mag niet worden uitgevoerd.”.

Artikel 2

De Spaanse regering stelt de Commissie binnen twee maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking in kennis van de maatregelen die zij heeft getroffen om daaraan te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 18 september 1996.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

(¹) Jurispr. 1990, blz. I-959.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 1 april 1997

tot schorsing van de boteraankopen in sommige lidstaten

(Slechts de teksten in de Deense, de Duitse, de Griekse, de Franse, de Engelse, de Nederlandse, de Finse en de Zweedse taal zijn authentiek)

(97/243/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en
met name op artikel 7 bis, lid 1, eerste alinea, en lid 3,Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 777/87 van de
Raad ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding
van Oostenrijk, Finland en Zweden, is bepaald in welke
omstandigheden de interventieaankoop van boter en
magere-melkpoeder kan worden geschorst en nadien
hervat, en welke alternatieve maatregelen in geval van
schorsing kunnen worden genomen;Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1547/87 van
de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 1802/95 ⁽⁵⁾, de criteria zijn vastgesteld op basis
waarvan de aankopen van boter bij inschrijving in een
lidstaat of, wat het Verenigd Koninkrijk en de Bondsrepub-
liek Duitsland betreft, in een gebied worden geschorst
en hervat;Overwegende dat deze aankopen in sommige lidstaten bij
Beschikking 97/166/EG van de Commissie ⁽⁶⁾ zijn
geschorst; dat blijkens de meegedeelde marktprijzen de in
artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1547/87 vastge-
stelde voorwaarde thans in België, Denemarken, Duits-
land, Griekenland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland,
Oostenrijk, Finland, Zweden, Noord-Ierland en Groot-
Brittannië is vervuld; dat derhalve de lijst van lidstaten
waarin de schorsing van toepassing is, moet worden
aangepast;Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1*De in artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 777/87
bedoelde aankopen van boter bij inschrijving worden in
België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Frankrijk,
Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Finland, Zweden,
Noord-Ierland en Groot-Brittannië geschorst.*Artikel 2*

Beschikking 97/166/EG wordt ingetrokken.

*Artikel 3*Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België, het
Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland,
de Helleense Republiek, de Franse Republiek, het Groot-
hertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden,
de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, het
Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van
Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 1 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.⁽³⁾ PB nr. L 78 van 20. 3. 1987, blz. 10.⁽⁴⁾ PB nr. L 144 van 4. 6. 1987, blz. 12.⁽⁵⁾ PB nr. L 174 van 26. 7. 1995, blz. 27.⁽⁶⁾ PB nr. L 64 van 5. 3. 1997, blz. 22.